

Ersättning för djurens välbefinnande

Förbindelsevillkor 2019

Innehåll

lakttagande av förbindelsevillkor	4
1. Nytt år 2019 (ändringförslag som ska fastställas)	5
2. Ingående av förbindelse om ersättning för djurens välbefinnande	6
3. Tvärvillkor	8
4. Minimivå enligt djurskyddslagstiftningen i samband med ersättningen för djurens välbefinnande	9
5. Minimiantalen djur som krävs för förbindelsen	10
6. Märkning och registrering av djur	11
7. Val av gårdsspecifika åtgärder	13
8. Att frångå åtgärder	14
9. Ersättningsnivåer för åtgärderna	15
10. Hur ersättningen för djurens välbefinnande bestäms och betalas	16
11. Att överföra och frånträda förbindelsen	18
12. Force majeure	19
13. Förvägran av förbindelse om och utbetalning av ersättningen för djurens välbefinnande	20
14. Ersättningstagarens anmälningsplikt samt bevarande av handlingar	21
15. Gårdsspecifika åtgärder för nötgårdar	22
16. Gårdsspecifika åtgärder för svingårdar	28
17. Gårdsspecifika åtgärder för får- och getgårdar	32
18. Gårdsspecifika åtgärder för fjäderfågårdar	36
19. Tillsyn och påföljder	41
20. Stödets offentlighet	43
21. Definitioner	44

22. Läsinstruktioner och utskrift	46
23. Uppgifter om publikationen	47
24. De ändringar som gjorts efter publicerandet	48
Bilaga 1. Djurgrupper inom ersättningen för djurens välbefinnande	49
Bilaga 2. Grundläggande lagstiftning inom ersättningen för djurens välbefinnande	50
Bilaga 3. Förteckning över författningar om ersättning för djurens välbefinnande	72

Iakttagande av förbindelsevillkor

De här förbindelsevillkoren för ersättningen för djurens välbefinnande ska iakttas fr.o.m. 1.1.2019.

Förbindelsevillkoren för ersättningen för djurens välbefinnande 2019 grundar sig på utkastet till ändring av programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland

2014–2020 och på utkast till ändringar av statsrådets förordning om ersättning för djurens välbefinnande 121/2015 och jord- och skogsbruksministeriets förordning om ersättning för djurens välbefinnande 117/2015. Godkännandet av de ändringsförslag kommer att bekräftas separat här på titelbladet.

1. Nytt år 2019 (ändringförslag som ska fastställas)

Förbindelseperioden för ersättningen för djurens välbefinnande är ett kalenderår. År 2019 ingås förbindelsen för perioden 1.1.2019–31.12.2019, och stödvillkoren för de åtgärder som valts ska iakttas under den tiden.

Ändringarna är beroende av att ändringarna av landsbygdsprogrammet godkänns.

De väsentligaste ändringarna åtgärd för åtgärd:

Åtgärd 2.5. Ströade boxar för slaktsvin, unga avelssvin och avvanda grisar: lagts till "tjock ströbädd" alternativet för alla djurgrupper (förutom för slaktsvinen även för grisar och unga avelssvin).

Det har skett vissa ändringar i grundlagstiftningens minikrav för vissa åtgärder jämfört med år 2018. En lista över de ändrade punkterna: Miniminivåer 2019¹. Ändringarna hör till följande åtgärder:

1.1. Utfodring och skötsel av nötkreatur

1.2. Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls

1.5. Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur

2.8. Sjuk- och behandlingsboxar för svin

3.1. Utfodring av får och getter

3.3. Skötsel av får och getter

Definitioner:

26) Med under hela året utomhus uppfödda nötkreaturer avses raser som hör till highland, bison, galloway eller texas longhorn – raserna.

Aktiv odlare:

Till följd av lagstiftningsändringen kommer den så kallade förbudslistan mot den aktiva odlaren inte längre att gälla från 2019. Enligt denna förändring kommer inte odlaren som ansöker om EU:s direkta stöd eller programbaserade jordbruksersättningar mera att kontrolleras på förbudslistan för åtgärdernas hanteringar.

¹http://www.mavi.fi/sv/guider-och-anvisningar/odlare/Sidor/Forbindelsevillkor_for_ersattning_for_djurens_valbefinnande.aspx

2. Ingående av förbindelse om ersättning för djurens välbefinnande

Ansökan om förbindelse och om utbetalning

Förbindelse om ersättning för djurens välbefinnande och utbetalning av ersättningen för år 2019 söks elektroniskt i Viputjänsten senast 31.1.2019. Det är också möjligt att ansöka om en förbindelse och om utbetalning på papper; då ska blankett 472 ges in till kommunens landsbygdsnäringsmyndighet. Svin- och fjäderfågårdar ska uppge det ansökta djurantalet i sin ansökan om förbindelse senast 31.1.2019. Att höja det ansökta djurantalet i efterhand i anmälan om djurantal är inte möjligt även om det faktiska djurantalet år 2019 skulle vara större än det ansökta djurantalet.

Anmälan om djurantal

Den som ansöker om ersättning ska underrätta kommunens landsbygdsnäringsmyndighet om de faktiska djurantalerna på svin- och fjäderfågårdar år 2019 genom att senast 17.2.2020 göra en anmälan om djurantalet, antingen i Viputjänsten eller på blankett 461. De här anmälda djurantalerna ligger till grund för beräkning av den slutliga ersättningen, men ersättning betalas högst för det djurantal som sökanden har uppgett i sin ansökan om förbindelse. Läs mer kapitel 10.²

Djurantalet på nöt-, får- och getgårdar får förvaltningen direkt från djurregistren.

Försenad ansökan

Om ansökan har lämnats in efter den sista

ansökningsdagen minskas utbetalningen med 1 % per arbetsdag som ansökan var försenad. Med arbetsdag avses vardagar förutom lördagar. Ansökan avslås helt och hållet, om den är mer än 25 kalenderdagar försenad. I kalenderdagarna medräknas både vardagar och helgdagar. Med ansökan avses förutom ansökan om förbindelse och utbetalning (blankett 472) också anmälan om djurantal för svin- och fjäderfågårdar (blankett 461). Om rapporter över slaktpartier av fjäderfä lämnas in försenade påförs inga förseningspåföljder, men ersättningen betalas inte förrän rapporterna har lämnats in.

Jordbrukare och gård

Med jordbrukare avses en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer som äger eller innehar en gårdsbruksenhet (nedan *gård*) och som bedriver jordbruksverksamhet. Jordbrukarens gård ska ha ett av myndigheten tilldelat lägenhetssignum i landsbygdsnäringsregistret. Som gård betraktas alla enheter som en jordbrukare har hand om och använder för jordbruksverksamhet i en och samma medlemsstat. Odlaren ska vara aktiv odlare.

Sökandens ålder

En förutsättning för att förbindelsen ska kunna godkännas är att den fysiska person som är sökande eller hans eller hennes make är minst 18 år den 31 december året innan förbindelsen ingås. Den som är sökande och ingår förbindelsen 2019, eller maken, ska alltså vara född senast 31.12.2000. Med make av-

²<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38234>

ses sökandens make eller maka eller en person som lever med sökanden under äktenskapsliknande förhållanden. Med äktenskapsliknande förhållanden avses personer som bott varaktigt i gemensamt hushåll utan att ingå äktenskap, om de har tidigare varit gifta med varandra eller om de har eller har haft gemensamma barn. En förbindelse av en person under 18 år kan dock godkännas i det fall att sökanden har ingått äktenskap eller idkar

jordbruk som samägare tillsammans med en förälder eller om det finns andra särskilda skäl att avvika från ålderskravet.

Om jordbruk och trädgårdsodling bedrivs av flera jordbrukare eller i form av en sammanslutning, förutsätts för beviljande av ersättning att minst en jordbrukare, en medlem i sammanslutningen, en delägare eller en bolagsman uppfyller ålderskravet.

3. Tvärvillkor

Ett krav för beviljande av ersättning för djurens välbefinnande är att tvärvillkoren iaktas. Kraven i samband med tvärvillkoren presenteras närmare i guiden Tvärvillkor³. Guiden kan läsas på Mavis webbplats (mavi.fi -> på svenska -> guider och blanketter -> odla-re -> guiderna om tvärvillkor).⁴ Jordbrukaren förbinder sig att iaktta gällande lagstiftning.

Tvärvillkoren består av föreskrivna verksamhetskrav (som ingår i EU-lagstiftning och nationell lagstiftning) samt krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

Om överträdelser av tvärvillkoren upptäcks, leder det till påföljder också i fråga om ersättningen för djurens välbefinnande.

³<https://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/41/cover>

⁴<http://www.mavi.fi/fi/oppaat-ja-lomakkeet/viljelija/Sivut/Taydentavien-ehdojen-oppaat.aspx>

4. Miniminivå enligt djurskyddslagstiftningen i samband med ersättningen för djurens välbefinnande

Ersättning för djurens välbefinnande betalas bara för insatser som går utöver djurskyddslagstiftningen. Därför utgör djurskyddsbestämmelserna basnivån för var och en åtgärd, och underlåtenhet att iaktta dem är en brist av allvarigare slag än en brist som gäller bara ett sådant stöd villkor i samband med ersättningen för djurens välbefinnande som går utöver djurskyddslagstiftningen.

Det stöd som betalas ut minskas mer, om inte bara stöd villkoren utan också den miniminivå enligt djurskyddslagstiftningen som ligger till grund för åtgärden i fråga har försumrats. De bestämmelser som utgör miniminivåerna refereras i sin helhet i bilaga 2⁵, och i förbindelse villkoren hänvisas det till dem i samband med respektive åtgärd.

⁵<http://ruokavirasto.mobiezine.fi/zine/503/article-38250>

5. Minimiantalen djur som krävs för förbindelsen

Den som ansöker om ersättning för djurens välbefinnande ska i sin besittning *under året i genomsnitt* ha åtminstone det i tabell 1 angivna antalet djur av en djurart som berättigar till förbindelsen. Djur av den djurart som förbindelsen omfattar ska sökanden ha i sin besittning varje dag, utom under produktionsuppehåll som ingår i produktionsinriktningen. Beräkningen av antalet djurenheter i fråga om olika djurarter beskrivs i kapitel 10.⁶

Djurart	Djurenheter (de) som krävs	Djurart	Djurenheter (de) som krävs
Nötkreatur	15	Broilrar	70 (10 000 st.)
Svin	15	Hönor	14 (1 000 st.)
Får	5	Kalkoner	60 (2 000 st.)
Getter	5		

1: **Tabell 1. Minimiantal djur i förbindelsen om ersättning för djurens välbefinnande**

Förbindelsevillkoren för de åtgärder som valts ska iakttas från och med 1.1.2019. Det förutsätts inte att jordbrukaren besitter en viss minimiåkerareal eller mark av något annat slag.

Förbindelsen omfattar alla djur av den valda djurarten som hålls under sökandens lägenhetssignum.

De djur som anges i stödansökan ska vara registrerade på det lägenhetssignum som jordbrukaren använder vid ansökan om ersättning, de ska inte vara registrerade på ett kundsignum eller på ett eventuellt annat lägenhetssignum som jordbrukaren har tilldelats. Stöd beviljas inte för djur som innehas av ett kundsignum eller av fel lägenhetssignum. Åtgärderna som valts för får och getter ska oavsett djurantal följas i fråga om såväl får och getter, om gården håller bägge djurslagen.

Om en åtgärd inte går att genomföra i alla byggnader där det finns djur som omfattas av åtgärden, kan åtgärden inte väljas. Villkoren för den åtgärd som valts ska uppfyllas också i fråga om sådana djur som har placerats utanför gården men som hålls på sökandens lägenhetssignum.

⁶<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38234>

6. Märkning och registrering av djur

Det är en förutsättning för ersättningen för djurens välbefinnande att bestämmelserna om märkning och registrering av djur iakttas. De gällande bestämmelserna och anvisningarna finns på Livsmedelssäkerhetsverket Eviras webbplats (www.evira.fi).⁷ Ett djur som är stödberättigande inom en åtgärd eller som eventuellt skulle bli stödberättigande under stödåret (nötkreatur, får och getter) förkastas vid övervakningen, om uppgifterna om märkningen eller registreringen av djuret är felaktiga. För alla djurarter inom ersättningen för välbefinnande gäller att djurförteckningen ska hållas à jour, antingen på en pappersblankett eller i elektronisk form. I fråga om fjäderfä krävs djurbokföring.

Guiden för märkning och registrering av nötkreatur, Guiden för märkning och registrering av får och getter samt Guiden för märkning och registrering av svin kan skrivas ut från Eviras webbplats. Nötkreaturen, fåren och getterna ska finnas antingen på den djurhållningsplats som har anmälts till djurregistret eller på en djurhållningsplats som ersättningssökanden har i sin besittning.

Nötkreatur:

- Gårdens alla djur ska registreras på lägenhetssignumet i nötregistret, och uppgifterna ska hållas à jour.
- De händelser som gäller djuren, bl.a. födelser, inköp, utmönstringar och förflyttningar, ska anmälas till nötregistret inom 7 dagar från händelsen. Före registreringen får djuret inte förflyttas från den djurhållningsplats där det föddes.

- Gården ska föra en uppdaterad nötkreatursförteckning för varje djurhållningsplats. Uppgifterna ska antecknas i nötkreatursförteckningen inom 3 dagar från respektive händelse. Det är inte längre nödvändigt att upprätthålla en skild nötkreatursförteckning om händelserna registreras elektroniskt direkt i nötkreatursregistret inom 7 dagar.
- Nötkreaturen ska öronmärkas senast vid 20 dagars ålder. Djuret ska emellertid öronmärkas tidigare, om det flyttas från den djurhållningsplats där det föddes.

Får och getter:

- De händelser som gäller djuren, bl.a. utmönstringar, inköp och förflyttningar, ska anmälas till får- och getregistret inom 7 dagar från händelsen.
- Djur som fötts ska registreras senast när de är 6 månader.
- En lamnings-/killningsanmälan ska göras för modern senast 6 månader efter djurets födelse. Anmälningar som görs efter 1.8.2019 ska emellertid göras före utgången av januari 2020 för att lammen och killingarna ska kunna beaktas när djurantalerna i samband med ersättningen för välbefinnande för 2019 beräknas. Före registreringen får djuret inte förflyttas från den djurhållningsplats där det föddes. Gården ska föra en uppdaterad djurförteckning för varje djurhållningsplats. Uppgifterna ska antecknas i djurförteckningen inom 3 dagar från respektive händelse. Det är

⁷<https://www.evira.fi/elaimet/elainsuojelu-ja-elainten-pito/merkitseminen-ja-rekisterointi/>

inte längre nödvändigt att upprätthålla djurförteckning om händelserna registreras elektroniskt direkt i djurregistret inom 7 dagar.

Svin:

- En uppdaterad djurförteckning över svinen ska föras för varje djurhållningsplats.

- Antalet svin den första dagen i månaden ska anmälas till svinregistret åtminstone tre gånger per år: i maj (januari-april), i september (maj-augusti) och i januari det följande året (september-december).

Fjäderfä:

- Uppdaterad djurbokföring över fjäderfäna ska föras varje djurhållningsplats.

7. Val av gårdsspecifika åtgärder

Valet av åtgärder är förknippat med begränsningar när det gäller varje djurart. Begränsningarna nämns i kapitlen 15–18⁸ i samband med respektive åtgärd. Om gården har ingått eller kommer att ingå en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion, medför också den begränsningar vid valet av åtgärder.

Jordbrukaren kan välja önskat antal åtgärder för den djurart som förbindelsen omfattar, om åtgärden lämpar sig för gårdens produktionsstruktur och dess tekniska arrangemang.

Jordbrukaren kan förbinda sig att genomföra åtgärder för en eller flera djurarter.

⁸<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38239>

8. Att frångå åtgärder

Jordbrukaren ska frångå en åtgärd som han eller hon har valt och återbetala den ersättning för välbefinnande som har betalats för den, om

- Gården under förbindelseperioden lägger ned den husdjursproduktion som den valda åtgärden gäller.
- Det sker sådana förändringar i förhållandena för husdjursproduktionen på gården att de villkor som gäller den åtgärd som valts inte längre kan uppfyllas (exempel: gården läggs om till ekologisk husdjursproduktion).
- Djurantalet på gården minskar varaktigt så att det genomsnittliga minimi-

antalet djur inte uppnås (tabell 1).⁹

Om jordbrukaren har valt en åtgärd som är olämplig för produktionsinriktningen, ska åtgärden frångås under förbindelseperioden. Om en åtgärd frångås betalas inte ersättning, och den ersättning som eventuellt redan har betalats till jordbrukaren för förbindelseperioden återkrävs.

Exempel: Jordbrukaren har valt åtgärd 1.3b Förbättrande av de förhållanden under vilka minst 12 månader gamla nötkreatur av hankön hålls. Gården låter emellertid förmedlingen ta hand om tjurkalvarna, slutar att hålla tjurar under förbindelseåret och fortsätter att hålla mjölkkor. Stöd för åtgärd 1.3b kan inte betalas.

⁹<http://ruokavirasto.mobiezine.fi/zine/503/article-38229>

9. Ersättningsnivåer för åtgärderna

Beloppet av ersättning för djurens välbefinnande (€/de) baserar sig på de kalkylmässiga kostnader eller inkomstsbortfall som respektive åtgärd föranleder på gården. Ersättningsbeloppen anges i tabell 2.

Åtgärder för NÖTKREATUR	Ersättning €/de
1.1 Utfodring och skötsel av nötkreatur	11
1.2a Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls I	439
1.2b Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls II	292
1.2c Förbättrande av de förhållanden under vilka dikokalvar hålls	234
1.3a Förbättrande av de förhållanden under vilka minst 6 månader gamla nötkreatur hålls	43
1.3b Förbättrande av de förhållanden under vilka minst 12 månader gamla nötkreatur av hankön hålls	126
1.4a Betsgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för nötkreatur	49
1.4b Längvarigare betesgång under betesperioden för nötkreatur	24
1.5a Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för mjölkor och dikor	18
1.5b Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur	15

Tabell 2a. Ersättningsbeloppet för nötkreatur.

Åtgärder för SVIN	Ersättning €/de
2.1 Utfodring och skötsel av svin	7
2.2 Utomhusvistelse för sissuggor och gyltor	33
2.3 Förbättrande av de förhållanden under vilka suggor och gyltor hålls	38
2.4 Förbättrande av grisningsförhållandena för suggor och gyltor	349
2.5 Ströade boxar för slaktsvin och avvanda grisar	59
2.6 Smärtlindring för smågrisar av hankön före och efter kirurgisk kastrering	27
2.7 Stimulans för svin	13
2.8 Sjuk- och behandlingsboxar för svin	19

2: Tabell 2b. Ersättningsbeloppet för svin.

Åtgärder för FÅR OCH GETTER	Ersättning €/de
3.1 Utfodring av får och getter	10
3.2 Förbättrande av de förhållanden under vilka får och getter hålls	55
3.3 Skötsel av får och getter (ersättning för får och getter)	51 / 33
3.4a Betsgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för får och getter	33
3.4b Längvarigare betesgång under betesperioden för får och getter	8

3: Tabell 2c. Ersättningsbeloppet för får och getter

Åtgärder för FJÄDERFÅ	Ersättning €/de
4.1 Utfodring och skötsel av fjäderfå	8
4.2 Förbättrande av de förhållanden under vilka brollrar och kalkoner hålls	10
4.3 Förbättrande av luftkvaliteten i värphönsier	5
4.4 Stimulerande föremål för fjäderfå	7
4.5 Nivåer, ramper och sittpinnar för fjäderfå (ersättning för höns, kalkoner och brollrar)	11 / 14 / 34

4: Tabell 2d. Ersättningsbeloppet för fjäderfå.

10. Hur ersättningen för djurens välbefinnande bestäms och betalas

Ersättningen för djurens välbefinnande betalas på basis av antalet djurenheter som beräknats per djurgrupp (tabell 3 och bilaga 1).¹⁰

Nötkreatur, får och getter

Till nöt-, får- och getgårdar betalas ersättningen för välbefinnande per åtgärd på basis av det genomsnittliga djurantalet per djurgrupp, som beräknas utgående från de stödberättigande dagar som ansamlas i djurregistren.

Svin

På svingårdar anmäler jordbrukaren det uppskattade antalet svin **i sin ansökan om förbindelse**. När antalet djurenheter av svin beräknas utesluts ur beräkningen av de genomsnittliga djurenhetsantalen de två månader då djurantalet i djurgruppen har varit minst.

På svingårdar används som djurgrupper de grupper som tillämpas i svinregistret: gris (0–3 mån.), slaktsvin (3–8 mån.), ungt avelssvin (3–8 mån.), sugga (över 8 mån.), galt (över 8 mån.).

De faktiska djurantalet ska uppges i anmälan om djurantal senast 17.2.2020, antingen i Viputjänsten eller på blankett 461.

Ersättningen betalas dock enligt högst det djurantal som har anmälts vid ansökan om förbindelsen.

Fjäderfä

¹⁰<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38249>

¹¹<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38242>

¹²<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38233>

Jordbrukaren anmäler de uppskattade djurantalet av fjäderfä i sin ansökan om förbindelse. När antalet djurenheter beräknas använder man det faktiska antal per djurgrupp den första dagen i varje kalendermånad som framgår av djurbokföringen. I fråga om broilrar används vid beräkningen dock det högsta faktiska djurantal som har hållits i minst ett dygn under kalendermånadens 1:a–5:e dag. När antalet djurenheter beräknas utesluts ur beräkningen av de genomsnittliga djurenhetsantalen de fyra månader då djurantalet i djurgruppen har varit minst.

Beräkningen av djurantalet av slaktade fjäderfän beskrivs i kapitel 18 i samband med åtgärd 4.2.¹¹

Djurgrupperna för fjäderfän är följande: broilrar, värphöns (inte kycklingproduktion), kalkoner, slaktade broilrar och slaktade kalkoner.

De faktiska djurantalet ska uppges i anmälan om djurantal senast 17.2.2020, antingen i Viputjänsten eller på blankett 461.

Ersättningen betalas dock enligt högst det djurantal som har anmälts vid ansökan om förbindelsen.

Ersättningsbelopp

Ersättningen beräknas på basis av de belopp för respektive åtgärd som anges i tabell 2¹² och djurenhetskoefficienterna i tabell 3. Ersättningen för djurens välbefinnande för år

2019 betalas i två poster. Det belopp av ersättning för välbefinnande som betalas till jordbrukaren för förbindelseåret ska vara åtminstone 100 euro för att ersättningen ska kunna betalas ut.

Djurart	Djurenheter (de)
Tjurar, kor och andra nötkreatur äldre än 2 år	1,0
Nötkreatur 6 månader–högst 2 år	0,6
Nötkreatur under 6 månader	0,4
Får och getter (över 1 år)	0,2
Lamm och killingar (över 3 månader)	0,06
Suggor	0,5
Övriga svin	0,3
Värphöns	0,014
Broilrar	0,007
Kalkoner	0,03

5: Tabell 3. Djurenheter

I samband med utbetalning av ersättningen beräknas antalet djurenheter per åtgärd bara för de djur som omfattas av åtgärden. Uppfyllandet av minimiantalet djur granskas inte

per åtgärd.

Exempel: En mjölkgård har 70 kor plus ungboskap, i genomsnitt 100 de. Gården föder själv upp bara de kokalvar som behövs för rekrytering (25 st.), de andra går till förmedlingen. Enligt nötrelistret har gården under förbindelseåret i genomsnitt 15 kalvar som är yngre än 6 månader. De motsvarar 0,4 de x 15 st. = 6 djurenheter. Gården har valt åtgärd 1.2a (förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls) och får i ersättning för åtgärden 6 de x 439 €/de = 2 634 €.

Om gården väljer åtgärd 1.4b (långvarigare betesgång under betesperioden för nötkreatur) som gäller nötkreatur som är minst 6 månader gamla, blir gårdens ersättning för välbefinnande 94 de x 24 €/de = 2 256 €.

11. Att överföra och frånträda förbindelsen

Överföring av besittningen av hela gården och överföring av förbindelsen

Med överföring av besittningen av hela gården avses en situation där gårdens alla djur, de odlingsjordar som gårdens äger och produktionsbyggnaderna övergår till en ny innehavare. Alltid då det är möjligt bör besittningsöverföringar av en hel gård förläggas till början av året, dvs. innan de första utbetalningarna för stödåret inleds. Om överlåtaren och övertagaren vill att ersättningen för djurens välbefinnande ska betalas till övertagaren, ska besittningsöverföringen ske senast 31.8.2019. Utredningarna om överföring av besittningen och blankett 156 *Anmälan om överföring av hela gårdens besittning* ska ges in till kommunens landsbygdsnäringsmyndighet inom 15 arbetsdagar från överföringen av hela gårdens besittning men senast 20.9.2019, om avsikten är att ansökan ska överföras till övertagaren.

Med sammanslagning av gårdar avses en situation där hela gården övergår i en annan gårds besittning via köp eller arrendering. Den expanderande gårdens lägenhetssignum förblir vanligen oförändrat, och lägenhetssignumet för den gård som upphör passiveras. Sammanslagning av gårdar kan också innebära en situation där två eller fler gårdar bildar t.ex. en jordbrukssammanslutning för att bedriva jordbruk.

När besittningen av en hel gård överförs kan förbindelsen överföras till övertagaren. Då ska ansökan om överföring av förbindelsen göras inom 15 arbetsdagar (blankett 473) från det datum då ägande- eller besittningsrätten till den gård som överföringen gäller övergick. Den övertagande jordbrukaren kan ta över förbindelsen för antingen alla eller vissa åtgärders del. Om åtgärderna inte fortgår, återkrävs ersättningen för de åtgärder som inte fortgår.

Att frånträda förbindelsen

Det är möjligt att frånträda förbindelsen, om force majeure (= oöverstigligt hinder) eller en exceptionell omständighet har godkänts för gårdens vidkommande (kapitel 12).¹³ I så fall kan ersättningen betalas för den tid under vilken åtgärderna har genomförts från förbindelseperiodens början fram till det att force majeure eller den exceptionella omständigheten inträdde.

Om förbindelsen frånträds eller en enstaka åtgärd frångås av någon annan orsak än force majeure eller en exceptionell omständighet betalas ersättningen inte ut, eller så återkrävs den utbetalda ersättningen. Då är det under de kommande förbindelseperioderna möjligt att inte godkänna en förbindelse, om jordbrukaren under en pågående förbindelseperiod har frånträtt en motsvarande förbindelse och det har gått kortare tid än två år sedan fråntädandet.

¹³<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38236>

12. Force majeure

Du kan helt eller delvis få en förbindelse som gäller ersättning för djurens välbefinnande, även om du på grund av force majeure (oöverstigligt hinder) eller en exceptionell omständighet inte inom utsatt tid har kunnat ge in ersättningsansökan (blankett 472), anmälan om djurantal (blankett 461) eller inte annars har kunnat fullgöra dina skyldigheter. Vid tolkningen av huruvida force majeure och exceptionella omständigheter förekommer iakttas EU-bestämmelserna.

Enligt EU-bestämmelserna kan som force majeure eller exceptionell omständighet från fall till fall godkännas bland annat följande oförutsebara händelser:

- stödmottagarens död
- långvarig arbetsoförmåga hos stödmottagaren
- en allvarlig naturkatastrof som i stor omfattning påverkar gården,
- en epizooti eller en växtsjukdom som drabbar hela eller en del av jordbrukarens djurbesättning respektive grödor
- expropriation av hela eller en stor del av gården, om denna inte kunde förutses den dag då ansökan lämnades in.

I fråga om ansökningar som lämnats in elektroniskt är det möjligt att tillämpa force majeure, om det gäller en onormal eller oförut-

sägbar händelse som inte beror på dig och vars följderna du inte hade kunnat undvika trots iakttagande av tillräcklig försiktighet.

Force majeure eller en exceptionell omständighet kan medföra att ersättningen för djurens välbefinnande inte betalas fullt ut. Vid fall av force majeure eller en exceptionell omständighet betalas ersättningen inte för den tid då åtgärden inte genomförs.

Det är möjligt att force majeure eller en exceptionell omständighet pågår under bara en del av förbindelseåret. Genomförandet av åtgärderna bör fortgå efter att force majeure eller den exceptionella omständigheten har upphört, om förbindelsen inte har frånträtts.

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ska underrättas skriftligen om force majeure eller en exceptionell omständighet. Lämna in uppgifterna om force majeure eller den exceptionella omständigheten och de anknytande bevisen skriftligen till kommunens landsbygdsnäringsmyndighet inom 15 arbetsdagar från att det blivit möjligt att ge in dem. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet beslutar från fall till fall huruvida det har varit fråga om force majeure eller en exceptionell omständighet. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ska underrättas skriftligen också om upphörandet av force majeure eller den exceptionella omständigheten.

13. Förvägran av förbindelse om och utbetalning av ersättningen för djurens välbefinnande

En förbindelse behöver inte godkännas eller ersättning behöver inte beviljas om förhållanden eller åtgärder, i syfte att få ersättning, har getts en sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte. En förbindelse behöver inte heller godkännas, om sökanden under en pågående förbindelseperiod har frånträtt en motsvarande förbindelse och det inte har gått två år sedan förbindelsen frånträdde.

Om jordbrukaren eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till straff för djurskyddsbrott, grovt djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott eller om jordbrukaren eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till straff för djurskyddsförseelse och samtidigt meddelats djurhållningsförbud, beviljas och betalas inte ersättning för djurens

välbefinnande för djurarten i fråga för det förbindelseår under vilket gärningen har konstaterats vid tillsynen.

Om jordbrukaren eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med denne har dömts till djurhållningsförbud, beviljas och betalas inte ersättning för djurens välbefinnande för den djurart som omfattas av förbudet för den tid då djurhållningsförbudet är i kraft och inte heller för tiden mellan gärningsåret och den tidpunkt då den lagakraftvunna domen meddelades.

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ska avbryta utbetalningen av ersättningen för djurens välbefinnande för djurarten i fråga, om åtalsprövning har inletts i ett ärende som gäller djurskyddsbrott, grovt djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott eller djurskyddsförseelse.

14. Ersättningstagarens anmälningsplikt samt bevarande av handlingar

Ersättningstagaren ska lämna kommunens landsbygdsnäringsmyndighet korrekta och tillräckliga uppgifter om förutsättningarna för beviljande och utbetalning av ersättningen. Jordbrukaren eller dennes rättsinnehavare ska utan dröjsmål och senast inom 15 arbetsdagar underrätta kommunens landsbygdsnäringsmyndighet som har beviljat ersättningen om sådana förändringar i förhållandena som gäller ersättningstagaren, förbindelsen, gården eller den understödda verksamheten vilka kan påverka ersättningsbeloppet eller medföra att ersättningen ska återkrävas eller dras in. Sådana förändringar är till exempel att hela gården säljs eller arrenderas ut till en annan jordbrukare eller att det genomsnittliga djurantalet varaktigt minskar och underskrider det minimiantal djur som

krävs samt force majeure och en exceptionell omständighet. Anmälningskyldigheten gäller också situationer där en åtgärd inte längre genomförs eller där inga djur längre omfattas av åtgärden.

En jordbrukare som får ersättning för genomförande av åtgärder enligt programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland (2014–2020) förbinder sig att för möjliggörande av uppföljning och utvärdering av programmet på begäran lämna uppgifter om åtgärdens verkningar.

Handlingar, anteckningar och intyg som gäller villkoren för ersättning för djurens välbefinnande ska bevaras i minst fyra år efter det att förbindelseperioden upphörde.

15. Gårdsspecifika åtgärder för nötgårdar

1.1. Utfodring och skötsel av nötkreatur

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla nötkreatur som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för alla nötkreatur som gården har i sin besittning.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2.¹⁴

Följande skriftliga planer krävs inom åtgärden:

Utfodringsplan

För utfodring av nötkreaturen ska det för varje djurgrupp finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och på grovfoderanalys (med undantag av betesgräs och halm) och där djurens tillväxt, produktionsnivå eller produktionsstadium har beaktats. Kalvar som är minst en månad gamla ska beaktas i en egen punkt i utfodringsplanen för nötkreatur. Med hjälp av konditionsklassificering kan man ge akt på att djuren får lagom med näring.

På gårdar med mjölkkor ska också djurens avkastning beaktas i utfodringsplanen (Regelbundna mjölmängder för besättningen mäts), med andra ord ska uppföljning av avkastningen ske.

För köttnot ska det för varje djurgrupp finnas en utfodringsplan där respektive skede i produktionsperioden (näringssämnesbehovet och dagstillväxten) har beaktats.

Plan i händelse av funktionsstörningar

Gårdar med nötkreatur ska i händelse av funktionsstörningar ha en skriftlig plan som hålls uppdaterad och där de åtgärder som ska vidtas under ett el- eller vattenavbrott anges. Om det på djurhållningsplatsen finns ett utfodrings-, vattnings- eller mjölkningssystem eller något annat motsvarande system som djurens välbefinnande är beroende av, ska planen även innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas under störningar i utrustningens funktion.

Utfodring och vattning

Alla djur ska **hela tiden** ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet. Dessutom ska foder- och utfodringshygienen vara god. Utfodringen ska genomföras så att fodret inte innehåller orenheter.

Skötsel

Nötkreaturen ska vara rena. Över åtta månader gamla nötkreatur av olika kön, fränsett stutar och avelstjurar, får inte hållas i samma box eller rastgård eller på samma bete. Nötkreatur av rasen Highland Cattle som är högst 10 månader gamla och av olika kön får hållas i en och samma box eller rastgård eller på ett och samma bete. Köttnot får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning förutsätter detta. Exempelvis inseminering och veterinär- eller klövvårdarbesök är godtagbara anledningar.

Reservkraft

I kalla lösdriftstallar ska vattenbehållarna eller vattningssystemen vara uppvärmbara, och

¹⁴<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

det ska finnas ett reservsystem också för detta.

Ersättningen för åtgärden baseras på kostnaderna för planerna och foderanalyserna.

1.2. Åtgärder för förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls

En dikogård kan inte välja vare sig åtgärd 1.2a eller åtgärd 1.2b.

Gården kan välja att genomföra en enda av de följande åtgärderna.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2.¹⁵

1.2a Åtgärder för förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls I (med utrymmeskrav)

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är yngre än 6 månader. Dikogårdar kan inte välja åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla kalvar som är yngre än 6 månader.

Gruppbox

Kalvar som är minst en månad gamla ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. En kalv som avskilts från gruppen ska kunna se andra nötkreatur. Kalven ska återplaceras i gruppboxen, när det inte längre finns anledning att avskilja kalven från gruppen.

Om kor som hålls tillsammans med kalvar, ska kalvarna ha tillgång till så stora ytor för eget bruk som anges i tabellen (t.ex. en kalvgömma som är inhägnad och som korna inte kan ta sig in i).

Kalvens ålder (mån.)	yta (m ² /djur)	varav helt golv (m ² /djur)
1-3	1,8	0,9
3-6	2,25	1,1

Kuva 6: **Tabell 4. Utrymmeskrav för gruppboxar för kalvar**

Liggplatsen i en gruppbox ska vara välströad och mjuk och ha helt golv.

Utfodring, vattning och skötsel

Om kalven avhorns får hornlagret förstöras endast med användning av adekvat lugnande behandling, bedövning och smärtlindring som ges av veterinär i samband med avhoringen.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet, det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför och veterinärravodena.

1.2b Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls II (utan utrymmeskrav)

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är yngre än 6 månader. Dikogårdar kan inte välja åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla kalvar som är yngre än 6 månader. Gården ska emellertid uppfylla den grundläggande lagstiftningens utrymmeskrav i fråga om gruppboxar (1,5–1,8 m²/kalv). Kontrollera utrymmeskravet i bilaga 2.¹⁶

Gruppbox

Kalvar som är minst en månad gamla ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. En kalv som avskilts från gruppen ska kunna se andra nötkreatur. Kalven ska återplaceras i gruppboxen, när det inte längre finns

¹⁵<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

¹⁶<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

anledning att avskilja kalven från gruppen.

Det är inte tillåtet att i en och samma box hålla djur vars ålder skiljer sig markant från varandra eller som annars befinner sig långt från varandra på den sociala rangskalan. Ett undantag från detta gäller kor som hålls tillsammans med kalvar.

Liggplatsen i en gruppbox ska vara välströad och mjuk och ha helt golv.

Utfodring, vattning och skötsel

Om kalven **avhonas** får hornlagret förstöras endast med användning av adekvat lugnande behandling, bedövning och smärtlindring som ges av veterinär i samband med avhoringen.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och veterinärvodena.

1.2c Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls på dikogårdar

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om dikogårdens alla kalvar som är yngre än 6 månader. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla kalvar som är yngre än 6 månader.

Gruppbox

Modern och kalven ska ha sammanlagt minst 10 m² till sitt förfogande i en gruppbox fram till avvänjningen. Ytan kan inbegripa gödselgång, kalvgömma och liggbås för mödrar.

I lösdriftsstall med liggbås ska kalvarna ha så många liggplatser till sitt förfogande att de inte behöver ligga på gödselgången eller i samma bås med mödrarna.

Kalvarnas liggplatser och eventuella kalvgömmor ska vara välströade och mjuka och ha helt golv. Under den tid mödrarna och

kalvarna går på bete gäller kraven angående liggplatsen inte.

Om en dikogård som valt den här åtgärden har också sådana kalvar som inte är dikokalvar ska villkoren för åtgärd 1.2b iakttas i fråga om dem.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför och merarbetet.

1.3 Förbättrande av de förhållanden under vilka nötkreatur hålls

Åtgärder som gäller de förhållanden under vilka nötkreatur hålls kan inte väljas av gårdar som har enbart sådana nötkreatur som föds upp utomhus året runt.

Jordbrukaren kan välja antingen åtgärd a eller åtgärd b.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som minimivå för åtgärden finns i bilaga 2.¹⁷

1.3a Förbättrande av de förhållanden under vilka minst 6 månader gamla nötkreatur hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla.

För varje nötkreatur ska det finnas en välströad och mjuk liggplats med helt golv. Köttöt får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning försätter detta.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

1.3b Förbättrande av de förhållanden

¹⁷<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

under vilka minst 12 månader gamla nötkreatur av hankön hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur av hankön som är åtminstone 12 månader gamla. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur av hankön som är åtminstone 12 månader gamla.

Liggplats

Nötkreatur av hankön som är minst 12 månader gamla ska ha en välströad och mjuk liggplats med helt golv, eller också ska liggplatserna i boxar med spaltgolv göras bekvämare med gummimatta, gummibeklädda stavar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare. De konstruktioner som används för att göra golvet mjukare ska hållas i skick och vid behov bytas ut.

Utrymmeskrav

I gruppboxar ska varje nötkreatur i varma stallar ha ett utrymme på minst 4,5 m² och i kalla stallar minst 6,5 m². Om djuren får röra sig fritt mellan olika byggnader kan man som yta räkna byggnadernas sammanlagda täckta yta, t.ex. utfodringshallens och ligghallens sammanlagda yta.

Inte uppboundna

Nötkreatur av hankön får inte hållas uppboundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning (t.ex. en vård- eller skötselåtgärd) förutsätter detta.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför. I stallar med spaltgolv uppkommer också kostnader för användning av konstruktioner som gör golvet mjukare.

¹⁸<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38245>

¹⁹<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

1.4 Betesgång och rastning för nötkreatur

Åtgärder som anknyter till betesgång och rastning kan inte väljas av gårdar som har

- enbart sådana nötkreatur som föds upp utomhus året runt (definitionen anges i kapitel 21.)¹⁸
- en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion i fråga om nötkreatur.

Jordbrukaren kan välja antingen åtgärd a eller åtgärd b.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som minimivå för åtgärden finns i bilaga 2.¹⁹

1.4a Betesgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för nötkreatur

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla.

Nötkreatur som är minst 6 månader gamla ska under perioden 1.5–30.9 släppas på bete under minst 60 dagar. Betesgången för tjurar får bytas ut mot rastning i rastgård. Nötkreaturen ska rastas utomhus också utanför betesperioden minst två gånger per vecka, om vädret tillåter. Rastgårdens yta per nötkreatur som hålls i rastgården ska vara minst 6 m². Ytan ska dock alltid vara minst 50 m².

Det ska föras journal över betesgång och rastning. Av journalen ska framgå när respektive djurgrupp har vistats utomhus. Betesgången och rastningen får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska

ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som betesgången och rastningen orsakar.

1.4b Långvarigare betesgång under betesperioden för nötkreatur

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla, med undantag av tjurar och stutar. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur av honkön som är åtminstone 6 månader gamla

Nötkreatur som är minst 6 månader gamla, med undantag av tjurar och stutar, ska under perioden 1.5–30.9 släppas på bete under minst 90 dagar.

Det ska föras journal över betesgången. Av journalen ska framgå när respektive djurgrupp har vistats utomhus.

Betesgången får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som betesgången orsakar.

1.5 Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar

Jordbrukaren kan välja antingen åtgärd a eller åtgärd b eller båda åtgärderna.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2.²⁰

Sjuka eller skadade djur ska flyttas till en sjuk- och behandlingsbox. Mjölkkor och mjölkkvigor ska flyttas till en kalvningsbox

när kalvningen är nära förestående.

1.5a Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för mjölkkor och dikor

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla mjölkkor och dikor som har kalvat. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla mjölkkor och dikor som har kalvat.

För varje påbörjat 20-tal kor ska det finnas minst en fast eller monterbar fristående box eller ett motsvarande utrymme för ett nötkreatur som är sjukt, som ska vårdas eller som ska kalva. I grupp- eller ensamboxar ska det finnas minst 11 m²/djur. I en gruppbox ska det finnas beredskap att inhägna djur för sig.

Exempel: Gården har 70 mjölkkor, 40 nötkreatur som är yngre än 12 månader (ej kalvar som är yngre än 2 månader) och 40 nötkreatur som är åtminstone 12 månader gamla (ej mjölkkor). Alternativ:

- 1) gården väljer åtgärd 1.5a -> det boxutrymme som behövs är $4 \times 11 \text{ m}^2 = 44 \text{ m}^2$
- 2) gården väljer både åtgärd 1.5a och åtgärd 1.5b -> det boxutrymme som behövs är $44 \text{ m}^2 + 16 \text{ m}^2 = 60 \text{ m}^2$.

Inom åtgärd 1.5a ska sjuk-, behandlings- och kalvningsboxarna utrustas så att

- 1) det i dem hela tiden finns tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet,
- 2) liggplatsen är välströad och mjuk och har helt golv,
- 3) det är möjligt att mjölka mjölkkor med maskin.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför.

1.5b Sjuk-, behandlings- och kalvnings-

²⁰<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

boxar för nötkreatur

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är minst 2 månader gamla, med undantag av mjölkkor och dikor som har kalvat. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur som är minst 2 månader gamla, utom för mjölkkor och dikor som har kalvat.

För varje påbörjat 50-tal nötkreatur ska det finnas minst en fast eller monterbar fristående box eller motsvarande utrymme för nötkreatur som är sjuka, som ska vårdas eller som ska kalva. I grupp- eller ensamboxar ska det för nötkreatur som är under 12 månader gamla finnas minst 6 m²/djur och för nötkreatur som är över 12 månader gamla minst 10 m²/djur. I en gruppbox ska det finnas beredskap att inhägnas djur för sig.

Exempel: Gården har 70 mjölkkor, 40 nötkreatur som är yngre än 12 månader (ej kalvar som är yngre än 2 månader) och 40 nötkreatur som är åtminstone 12 månader gamla (ej mjölkkor). Alternativ:

- 1) gården väljer åtgärd 1.5b -> det boxutrymme som behövs är $6 \text{ m}^2 + 10 \text{ m}^2 = 16 \text{ m}^2$
- 2) gården väljer både åtgärd 1.5a och åtgärd 1.5b -> det boxutrymme som behövs är $44 \text{ m}^2 + 16 \text{ m}^2 = 60 \text{ m}^2$.

Inom åtgärd 1.5b ska sjuk-, behandlings- och kalvningsboxarna utrustas så att

- 1) det i dem hela tiden finns tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet,
- 2) liggplatsen är välströad och mjuk och har helt golv,

Nötkreatur som är över 6 månader gamla kan placeras i boxar med spaltgolv, om där finns liggplats med gummimatta, gummibeklädda stavar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare. De konstruktioner som används för att göra golvet mjukare ska hållas i skick och de ska vid behov bytas ut.

Boxarnas yta beräknas så här:

1. Räkna ut antalet boxar (1/påbörjat 50-tal djur, 1/1-50, 2/51/100)
2. Räkna ut totalantalet 10 m²-boxar (1/påbörjat 50-tal djur över 12 mån.)
3. Resten av boxarna 6 m²

Exempel:

högst 50 nötkreatur i olika åldrar (ej mjölk- och dikor som har kalvat) -> en box som är 10 m²

45 nötkreatur som är yngre än 12 månader och 45 nötkreatur som är åtminstone 12 månader -> 2 boxar: $6 \text{ m}^2 + 10 \text{ m}^2 = 16 \text{ m}^2$

35 nötkreatur som är yngre än 12 månader och 55 nötkreatur som är åtminstone 12 månader -> 2 boxar: $2 \times 10 \text{ m}^2 = 20 \text{ m}^2$

130 nötkreatur som är yngre än 12 månader och 110 nötkreatur som är åtminstone 12 månader -> 5 boxar: $2 \times 6 \text{ m}^2 + 3 \times 10 \text{ m}^2 = 42 \text{ m}^2$

130 nötkreatur som är yngre än 12 månader och 140 nötkreatur som är åtminstone 12 månader -> 6 boxar: $3 \times 6 \text{ m}^2 + 3 \times 10 \text{ m}^2 = 48 \text{ m}^2$

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför.

16. Gårdsspecifika åtgärder för svingårdar

2.1 Utfodring och skötsel av svin

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla svin som gården har i sin besittning, med undantag av diande grisar. Ersättning för välbefinnande betalas för alla djurgrupper av svin. I åldersklassen grisar 0–3 månader beaktas 2/3 av djurantalet. När det gäller andra djurgrupper beaktas hela djurantalet.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2.²¹

Alla djur ska **hela tiden** ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet.

Följande skriftliga planer krävs inom åtgärden:

a) Utfodringsplan: För utfodringen av svin ska det för varje djurgrupp finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och där djurens näringsämnesbehov, tillväxt, avkastningsnivå eller produktionsstadium har beaktats.

b) Produktionsplan: Svinstallar med smågrisproduktion och integrerade svinstallar ska ha en skriftlig produktionsplan som innehåller insemineringstidtabeller, avvänjningstidtabeller och planering av produktionsprocessen. Uppgifterna i planen kan anges i elektronisk form, t.ex. i ett program för produktionshantering som gården använder. Med hjälp av dessa uppgifter är det möjligt att undvika överbeläggning i svinstallet.

c) Plan i händelse av funktionsstörningar: Gårdar med svin ska i händelse av funktionsstörningar ha en skriftlig plan som hålls

uppdaterad och upptar de åtgärder som ska vidtas under ett el- eller vattenavbrott. Planen ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som vidtas på djurhållningsplatsen i fråga vid funktionsstörningar i utfodrings- eller vattningssystemet eller något annat system som inverkar på djurens välbefinnande.

Reservsystem för alstring av elektricitet

I händelse av elavbrott ska det i alla byggnader på gården finnas ett i kontinuerlig drift varande reservsystem för alstring av elektricitet, med vars hjälp den maskinella ventilationen och vid behov vattningen, utfodringen och utgödslingen kan fungera.

Ersättningen för åtgärden baseras på kostnaderna för att göra upp utfodrings- och produktionsplaner. Dessutom uppkommer kostnader för testning och underhåll av reservsystemet för alstring av elektricitet, för att göra upp en plan i händelse av funktionsstörningar och för att hålla planen uppdaterad.

2.2 Utomhusvistelse för sugsugor och gyltor

En jordbrukare som har ingått en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion i fråga om svin kan inte välja den här åtgärden.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla dräktiga sugor och gyltor som hålls i grupp. Ersättning för välbefinnande betalas för djurgruppen sugor (över 8 månader).

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga

²¹<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

²²<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

2.²²

Om vädret tillåter ska sinsuggor och gyltor under dräktighetsveckorna 5–15 rastas utomhus dagligen under perioden 1.5–30.9 eller minst två gånger i veckan året runt. Sinsuggor och gyltor ska ha möjlighet att böka och att vältra sig om sommaren. Rastgårdarna ska skyddas på det sätt som avses i 1 § 1 mom. 3 punkten i jord- och skogsbruksministeriets förordning (401/2017) om försiktighetsåtgärder för förebyggande av spridning av afrikansksk svinpest mellan frigående vildsvin och husdjur.

Det ska föras journal över utomhusvistelsen. Av journalen ska framgå när respektive djurgrupp har vistats utomhus. En anmälan om utomhusvistelsen ska göras till kommunalveterinären i enlighet med 2 § i förordning 401/2017 minst två månader före den planerade utomhusvistelsen. Anmälan ska lämnas skriftligt och av anmälan ska framgå antalet svin och en redogörelse för att kraven för att skydda utehänget uppfylls.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

2.3 Förbättrande av de förhållanden under vilka suggor och gyltor hålls

En jordbrukare som har ingått en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion i fråga om svin kan inte välja den här åtgärden.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla suggor och gyltor. Ersättning för välbefinnande betalas för djurgruppen suggor (över 8 månader).

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2²³ i slutet av den här anvisningen.

I gruppboxar ska den sammanlagda fria golvytan utanför häckarna vara minst 2,25 m²/djur, där minst 1,3 m²/djur ska utgöra välströat liggunderlag med helt golv.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför.

2.4 Förbättrande av grisningsförhållandena

En jordbrukare som har ingått en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion i fråga om svin kan inte välja den här åtgärden.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla suggor och gyltor. Ersättning för välbefinnande betalas för djurgruppen suggor (över 8 månader).

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2²⁴ i slutet av den här anvisningen.

Suggor och gyltor ska ha möjlighet till fri grisning. Suggor kan flyttas över till en grisningshäck två dygn före beräknad grisning, och suggan kan vara i häcken i högst tre dygn efter grisningen. Efter grisningen får suggan eller gyltan hållas i grisningshäcken tillfälligt i högst sju dygn, om den är aggressiv eller orolig eller om det finns något annat godtagbart skäl till det. Grisningshäcken ska monterras ner eller öppnas omedelbart efter att den har använts, så att den inte begränsar suggans möjligheter att röra sig i boxen. Jordbrukaren ska föra journal över användningstiden för grisningshäcken och orsaken till att den används.

Grisningsboxens yta ska vara minst 6 m². Av denna yta ska smågrisarna ha minst 1 m² sådant utrymme där boxkonstruktionerna

²³<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

²⁴<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

skyddar dem från att hamna under suggan. Sådana konstruktioner är skyddsräcken, väg-göppningar nedtill, fristående sluttande väggar på insidan av boxen i vilkas nedre kant smågrisarna ryms eller andra motsvarande konstruktioner. I det område som skyddas av boxkonstruktionerna ska smågrisarna ha en välströad liggplats där alla smågrisar får plats att ligga ned samtidigt. I grisningsboxen ska gyltan och suggan hela tiden fram till grisningen ha tillgång till lämpligt löst bomaterial (t.ex. halm, spån eller papper).

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför.

2.5 Ströade boxar för slaktsvin, unga avelssvin och avvanda grisar

En jordbrukare kan

1) inte samtidigt välja både åtgärd 2.5 Ströade boxar för slaktsvin, unga avelssvin och avvanda grisar och åtgärd 2.7 Stimulans för svin.

2) inte välja den här åtgärden, om han eller hon har ingått en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion i fråga om svin.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla avvanda grisar, unga avelssvin och slaktsvin. Ersättning för välbefinnande betalas för djurgrupperna grisar (0–3 månader), slaktsvin (3–8 månader) och unga avelssvin (3–8 månader). Av djuren i åldersklassen för grisar beaktas 2/3.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2²⁵ i slutet av den här anvisningen.

Slaktsvin, unga avelssvin och avvanda grisar ska ha en välströad liggplats med helt golv. Med strö avses antingen djupströbädd, tjock ströbädd eller strö och 2-klimatsbox. Alla svin

ska kunna ligga ned samtidigt på liggplatsen.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

2.6 Smärtlindring för smågrisar av hankön före och efter kirurgisk kastrering (Smärtlindring vid kastrering)

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2 i slutet av den här anvisningen.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla smågrisar av hankön, med undantag för avelsgaltar. Åtgärden kan väljas av svinstallar med smågrisproduktion och integrerade svinstallar. Ersättning för välbefinnande betalas för hälften av djurantalet i djurgruppen grisar 0–3 månader.

Smågrisar av hankön ska i samband med kirurgisk kastrering och dagen efter den ges smärtstillande medel som injektion eller oralt för behandling av kvarstående smärta (för närvarande kan smärtstillande medel ges oralt bara vid kastreringar som företas när grisen är mer än 7 dygn gammal).

Ersättningen för åtgärden baseras på merarbetet och läkemedelskostnaderna.

2.7 Stimulans för svin

En jordbrukare kan inte samtidigt välja både åtgärd 2.5 Ströade boxar för slaktsvin, unga avelssvin och avvanda grisar och åtgärd 2.7 Stimulans för svin.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla svin, med undantag av diande grisar. Ersättning för välbefinnande betalas för alla djurgrupper av svin. Av djurantalet i djurgruppen grisar (0–3 månader) beaktas 2/3. När det gäller andra djurgrupper beaktas hela djurantalet.

²⁵<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2²⁶ i slutet av den här anvisningen.

I boxar för svin ska det finnas sådana **fasta stimulerande föremål och stimulerande föremål som tillförs dagligen** som svinen kan böka i och tugga på. De stimulerande föremålen ska vara av sådant material som är oskadligt för svinet och som svinet kan tugga på eller riva utan risk.

Med stimulerande föremål som tillförs dagligen avses halm, spån, papper eller annat motsvarande löst material. Mängden löst material ska oavbrutet vara sådan att alla svin i boxen hela tiden kan använda materialet samtidigt.

Med fasta stimulerande föremål avses sådana fixerade föremål av naturmaterial som hela tiden finns i boxen. Som fasta stimulerande föremål ska användas t.ex. avsågade stamdelar av lövträd som har fästs vid eller hängts upp på en vägg, säckvävsbollar som tillverkas av naturfiber samt rep eller säckbitar av naturfiber för smågrisar eller något annat hållbart naturmaterial som svinet kan tugga på. I boxen ska det finnas minst ett fast stimulerande föremål per 6 svin.

Ersättningen för åtgärden baseras på merar-

betet och materialkostnaderna.

2.8 Sjuk- och behandlingsboxar för svin

Åtgärden gäller gårdens alla svin, med undantag av diande grisar.

Ersättning för välbefinnande betalas för alla djurgrupper av svin. Av djurantalet i djurgruppen grisar (0–3 månader) beaktas 2/3. När det gäller andra djurgrupper beaktas hela djurantalet.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2²⁷ i slutet av den här anvisningen.

Sjuka eller skadade svin ska förflyttas till en sjuk- och behandlingsbox. Boxutrymmet ska utgöra minst 5 % av utrymmesbehovet för det totala antalet svin på djurhållningsplatsen.

I boxen kan man tillfälligt hålla friska svin, men vid behov ska de rymmas in i andra boxar. I sjuk- och behandlingsboxar kan det finnas flera sjuka svin eller svin som vårdas, men det ska finnas beredskap att inhägna djur för sig. I sjuk- och behandlingsboxen ska det finnas en välströad liggplats med helt golv för varje djur i boxen.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

²⁶<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

²⁷<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

17. Gårdsspecifika åtgärder för får- och getgårdar

3.1 Utfodring av får och getter

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla får och getter som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för alla djurgrupper av får och getter.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2²⁸ i slutet av den här anvisningen.

Foderanalys

En foderanalys som har gjorts under skördeperioden ska finnas i fråga om det grovfoder som används vid utfodringen. Det räcker med en enda foderanalys av det grovfoder som bärgats under skördeperioden.

Alla djuren ska hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet. Att vattnet inte fryser ska man säkerställa genom t.ex. uppvärmbara vattenbehållare eller genom att tillräckligt ofta tillsätta mera dricksvatten i vattenbehållaren.

Utfodringsplan

Utfodringsplanen görs upp med tanke på åtminstone olika typer av utfodringsskeden, t.ex. för både inomhus- och utomhusutfodringsperioden. I utfodringsplanen kan man i fråga om betesgräs använda tabellvärden i stället för en foderanalys.

Får

På gården ska det för varje djurgrupp finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som ba-

serar sig på kalkyler och på grovfoderanalys. Djurens tillväxtstadium, produktionsnivå och skede i produktionsperioden ska beaktas i planen. Lammen ska beaktas i utfodringsplanen från två veckors ålder.

Getter

På gården ska det för varje djurgrupp finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och på grovfoderanalys. Djurens tillväxtstadium, skede i mjölkproduktionsperioden och mängden mjölk som besättningen producerar ska beaktas i planen. Killingarna ska beaktas i utfodringsplanen från två veckors ålder.

Ersättningen för åtgärden baseras på kostnaderna för utfodringsplanen och foderanalysen.

3.2. Förbättrande av de förhållanden under vilka får och getter hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla får och getter som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för får och getter i alla djurgrupper.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2²⁹ i slutet av den här anvisningen.

Gruppboxar för får och getter

Får och getter ska hållas i gruppboxar där det finns en välströad och mjuk liggplats med helt golv där alla djur får plats att ligga ner samtidigt.

²⁸<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

²⁹<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

Baggar och bockar ska hållas i gruppboxar, utom om veterinärmedicinska skäl eller djurets aggressiva beteende kräver isolering. I gruppboxar ska det finnas minst 1,7 m² per bagge eller bock.

Hållande i ensambox

Om får eller getter av godtagbar anledning (t.ex. vård och sjukdom) kortvarigt hålls ensamma, ska boxen vara minst 2,0 m² och till sin form sådan att fåret eller geten obehindrat kan vända sig om. I boxen ska det finnas en välströad och mjuk liggplats med helt golv. Fåret eller geten ska kunna se andra får eller getter.

Om det finns en enda bagge eller bock på gården, får den hållas i ensambox. Då ska kriterierna för ensamboxar iakttas. Ensamboxens yta ska vara minst 2,0 m² och från boxen ska djuret kunna se minst en annan individ.

Lammkammare

Lamm som inte går på bete ska ha lammkammare från det att de är två veckor gamla fram till avvänjningen. Minimiytan i lammkammare är 0,2 m²/lamm. Lammkammarna är avgränsade områden som bara lammen har tillträde till. Där kan lammen bjudas på foder och vatten.

Avvanda lamm och killingar ska hållas i grupp

I gruppboxarna ska avvanda lamm som är under 4 månader gamla förfoga över minst 0,6 m² golvyta/lamm och lamm som är minst 4 månader gamla förfoga över minst 1,0 m²/lamm.

I gruppboxarna ska avvanda killingar som är under 6 månader gamla förfoga över minst 0,33 m² golvyta/killling och killingar som är

minst 6 månader gamla förfoga över minst 0,6 m²/killling.

I grupp- och ensamboxar ska djuren hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet. Att vattnet inte fryser ska man säkerställa genom t.ex. uppvärmbara vattenbehållare eller genom att tillräckligt ofta tillsätta mera dricksvatten i vattenbehållaren.

Ersättningen för åtgärden baseras på det ytterligare ströet, kravet på boxstorlek och lammkammarna.

3.3 Skötsel av får och getter

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla får och getter som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för får och getter i alla djurgrupper.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2³⁰ i slutet av den här anvisningen.

Lamningsbox

Tackor och deras nyfödda lamm ska ha en lamningsbox där den golvyta som djuren har tillgång till är minst 2,2 m². Lamningsboxen ska kunna värmas upp och/eller vara värmeisolerad. Lamningsboxar ska användas för att säkerställa präglingen mellan tacka och lamm.

Djuren ska hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet. Att vattnet inte fryser ska man säkerställa genom t.ex. uppvärmbara vattenbehållare eller genom att tillräckligt ofta tillsätta mera dricksvatten i vattenbehållaren.

Sjuk- och behandlingsbox

Sjuka eller skadade får eller getter ska flyttas till en sjukbox.

³⁰<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

I sjuk- och behandlingsboxar kan det finnas flera sjuka djur samtidigt, men det ska finnas beredskap att isolera ett djur.

Sjuk- och behandlingsboxarna ska vara välst-röade och mjuka och ha helt golv, och det ska finnas möjlighet att värma djuret.

I sjuk- och behandlingsboxar som används gemensamt av flera djur ska det finnas minst 1,8 m²/får eller get. I ensamboxar ska det finnas minst 2 m²/får eller get.

Djuren ska hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet. Att vattnet inte fryser ska man säkerställa genom t.ex. uppvärmbara vattenbehållare eller genom att tillräckligt ofta tillsätta mera dricksvatten i vattenbehållaren.

Klippning

Får som är över 1 år gamla ska klippas två gånger per kalenderår. Klippningsdagarna ska journalföras.

Plan för bekämpning av parasiter

På gårdar med får och getter ska det finnas en plan för bekämpning av parasiter. Provtagningen av spillning ska basera sig på planen.

Planen är gårdsspecifik och syftar till att förebygga tillväxt- och välmåendeproblem som orsakas av endoparasiter hos får och getter

Planen innehåller rekommendationer om genomförande av betesrotation och om medicinering mot parasiter. Rekommendationerna baserar sig bl.a. på uppgifter om gårdens djurantal, betesmarksarealen och den nuvarande betesrotationen.

Planen görs upp av en veterinär ensam eller tillsammans med en expert på får, t.ex. så att

veterinären svarar för medicineringen mot parasiter och fårexperten svarar för planeringen av hur betesgången ska ordnas. Behandlingar mot parasiter ska antecknas i läkemedelsjournalen.

Spillningsprov

Spillningsprov ska tas åtminstone två gånger per förbindelseår, även om inte ett enda spillningsprov behövs enligt planen för bekämpning av parasiter.

Spillningsproven kan vara grupprov.

Ersättningen för åtgärden baseras på att fåren klipps två gånger per år, på lamnings-, sjuk- och behandlingsboxarna samt på planen för bekämpning av parasiter och på tagningen av spillningsprov.

3.4 Betesgång och rastning för får och getter

Om gården har en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion som gäller får eller getter, kan åtgärden inte väljas.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla får och getter som är minst 3 månader gamla.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2³¹ i slutet av den här anvisningen.

Ersättning för välbefinnande betalas för får och getter i alla djurgrupper.

Jordbrukaren kan välja antingen åtgärd a eller åtgärd b.

3.4a Betesgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för får och getter

Får och getter som är minst 3 månader gam-

³¹<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

la, utom hongetter och tackor som har högst två veckor kvar innan de ska föda samt hongetter och tackor under veckan efter killningen/lamningen, ska under perioden 1.5–30.9 släppas på bete under minst 60 dagar.

Får och getter, utom hongetter och tackor som har högst två veckor kvar innan de ska föda samt hongetter och tackor under veckan efter killningen/lamningen, ska rastas utomhus också utanför betesperioden minst en gång per vecka, om vädret tillåter.

På betet och i rastgården ska getterna ha möjlighet att tillgodose sitt medfödda behov av att klättra. En för ändamålet avsedd konstruktion eller något annat föremål, även ett flyttbart sådant, kan vara t.ex. en stor sten eller motsvarande som getterna kan klättra upp på.

Betesgången och rastningen får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

Det ska föras journal över betesgång och rastning.

Ersättningen för åtgärden baseras på ordnandet av betesgång och rastning.

3.4b Långvarigare betesgång under betesperioden för får och getter

Får och getter som är minst 3 månader gamla, utom hongetter och tackor som har högst två veckor kvar innan de ska föda samt hongetter och tackor under veckan efter lamningen/killningen, ska under perioden 1.5–30.9 släppas på bete under minst 90 dagar.

På betet ska getterna ha möjlighet att tillgodose sitt medfödda behov av att klättra. En för ändamålet avsedd konstruktion eller något annat föremål, även ett flyttbart sådant, kan vara t.ex. en stor sten eller motsvarande som getterna kan klättra upp på..

Betesgången får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

Det ska föras journal över betesgången.

Ersättningen för åtgärden baseras på ordnandet av betesgång.

18. Gårdsspecifika åtgärder för fjäderfäårdar

4.1 Utfodring och skötsel av fjäderfä

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla värphöns, broilrar och kalkoner som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för alla djurgrupper av fjäderfä, utom för slaktade broilrar och slaktade kalkoner.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2³² i slutet av den här anvisningen.

På fjäderfäanläggningar ska det för varje djurgrupp finnas en skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och där djurens tillväxt, produktionsnivå och produktionskedde har beaktats.

Proteinet i den spannmål som används vid utfodringen ska analyseras. Analysen ska göras vid byte av utfodringsplanen, om spannmålspartiet byts. Om fjäderfäanläggningen använder fabrikstillverkat foder vilket innehåller spannmål som fodertillverkaren redan har analyserat, behöver den här spannmålen inte analyseras på nytt. Resultatet av proteinanalysen ska ingå som en del i utfodringsplanen.

Utfodringsplanen kan vara i elektronisk form.

Till värphöns, broilrar som är minst en vecka gamla och kalkoner som är minst tre veckor gamla ska som stimulerande foder ges hela korn som blandats i fodret. Också kommersiella foderblandningar som innehåller hela korn kan användas.

När det gäller slaktfjäderfä ska utfodringen under de första uppfödningdagarna ske en-

ligt en metod där födan bredds ut på papper, papp eller kartong ("utfodring på papper").

Ersättningen för åtgärden baseras på utfodringsplanen, fodersädsanalyserna och de hela kornen.

4.2 Förbättrande av de förhållanden under vilka broilrar och kalkoner hålls

Jordbrukaren ska oavbrutet sköta om uppvärmningen av samt ventilationen, luftfuktigheten och övriga omständigheter i uppfödningens anläggningen, så att fåglarna mår bra.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla broilrar och kalkoner som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för djur i djurgrupperna slaktade broilrar och slaktade kalkoner.

När du ansöker om åtgärd 4.2 ska du uppge de uppskattade antalen slaktade broilrar och/eller slaktade kalkoner (st.). Om du ansöker om andra åtgärder för fjäderfä (4.1, 4.3, 4.4 och 4.5) ska du uppge de uppskattade antalen broilrar, kalkoner och/eller värphöns (st.)

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2³³ i slutet av den här anvisningen.

Broilrar

I rapporten över ett slaktparti broilrar får %andelen slaktkroppar som kasserats på grund av ödem inte vara större än 1 %, och resultatet av bedömningen av hudinflammation på trampdynorna ska ligga under 40 poäng. Om

³²<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

³³<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

resultatet av bedömningen av hudinflammation på trampdynorna ligger under 30 poäng, beaktas inte andelen slaktkroppar som kasserats på grund av ödem.

Kalkoner

När det gäller rapporten över ett slaktparti kalkoner ska %-andelen hela slaktkroppar som kasserats vara mindre än 6,5 % för partier som slaktats under perioden 1.5–30.9 och mindre än 5 % för partier som slaktats under perioden 1.10–30.4.

I %-andelen hela slaktkroppar som kasserats beaktas inte %-andelen slaktkroppar som kasserats på grund av färska krosskador, frakturer eller på grund av något annat än fågeuppfödarens verksamhet (tabell 5).

113 Färska krosskador eller frakturer	163 Fel kön
	164 Påträffades döda i lådan, ska ersättas
160 Slaktfel	165 Påträffades döda i lådan, ska inte ersättas
161 Avföringskontamination	166 Avlivades i mottagningslagret
162 Utmönstrades vid anläggningen	167 Utmönstrades före slakten

Kuva 7: **Tabell 5. Slaktkropp-% koder i kalkoner.**

Att lämna in slaktpartirapporter

Slaktpartirapporterna för förbindelseåret ska senast 17.2.2020 ges in till kommunens landsbygdsnäringsmyndighet som bilagor till anmälan om djurantal. De ska bevaras under förbindelseåret och de fyra påföljande åren. Bokföring och bevarande av handlingarna är villkor för att ersättning för åtgärden ska beviljas.

Djurantalet beräknas som ett medelvärde för de slaktpartier som uppfyller åtgärdsvillkoren. Om en flock dunungar som anlönt till går-

den har slaktats i två eller flera slaktpartier, kombineras slaktpartierna så att de motsvarar den ursprungliga flocken. Antalet djur i de godkända slaktpartier som består av en och samma flock dunungar räknas ihop. Vid beräkningen år 2018 kan man beakta fåglar som slaktats senast 31.1.2019, om alla fåglar i motsvarande flock dunungar har slaktats senast då.

Om något parti inte uppfyller kraven för åtgärden, kasseras det.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som förbättrandet av förhållandena i uppfödningens anläggningen medför.

4.3 Förbättrande av luftkvaliteten i värphönsier

Gårdar med golvhönsier kan sannolikt inte välja den här åtgärden.

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla värphöns som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för djur i djurgruppen värphöns.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2³⁴ i slutet av den här anvisningen.

Spillningen ska avlägsnas ur hönsieriet minst tre gånger per vecka. Det gör att luftkvaliteten i hönsieriet förbättras och ammoniakhalten i luften sänks. Ammoniakhalten i luften per vecka ska vara under 18 ppm i ett golvhönsier och under 8 ppm i ett hönsier med stimulansburar (= inredda burar). Gården ska ha en ventilationsdator som lämpar sig för mätning av ammoniakhalten eller skaffa utrustning för engångsmätning av ammoniakhalten. Det ska föras journal över utgödslingen och luftens ammoniakhalt i hönsieriet.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som hänför sig till utgödslingen och

³⁴<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

ammoniakmätningen.

4.4 Stimulerande föremål för fjäderfä

Åtgärden kan inte väljas, om gården har ett hönshus med stimulansburar (= inredda burar).

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla värphöns, broilrar och kalkoner som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för alla djur i djurgrupperna av fjäderfä, utom för slaktade broilrar och slaktade kalkoner.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2³⁵ i slutet av den här anvisningen.

Träbitar och plastföremål som hänger i kedjor och som fåglarna kan sätta i rörelse, hängande rep eller andra motsvarande föremål, exempelvis lösa träbriketter, innebandy- eller golfbollar eller tillräckligt hållbara saftflaskor av plast, ska användas som stimulerande föremål.

I varje avdelning i en kalkonhall ska det finnas minst två stimulerande föremål för varje påbörjat 100-tal kvadratmeter.

I broilerhallar och hallar för värphöns ska det i varje avdelning finnas minst fyra stimulerande föremål för varje påbörjat 100-tal kvadratmeter. I värphönshus med flervåningssystem för frigående honor anses golvytan och våningsytorna ingå i avdelningens yta.

De stimulerande föremålen behöver inte vara jämnt fördelade i avdelningarna. De kan avlägsnas tidigast 3 dygn innan fåglarna samlas ihop. Då ska föremålen emellertid förvaras så att deras existens kan bevisas. När de stimulerande föremålen placeras ut och väljs

ska jordbrukaren ägna särskild uppmärksamhet åt att hygien- och underhållsåtgärderna löper smidigt samt förvissa sig om att föremålen är trygga.

Ersättningen för åtgärden baseras på de stimulerande föremålen och underhållet av dem.

4.5 Nivåer, ramper och sittpinnar för fjäderfä

Åtgärden kan inte väljas, om gården har ett hönshus med stimulansburar (= inredda burar).

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om alla värphöns, broilrar och kalkoner som gården har i sin besittning. Ersättning för välbefinnande betalas för alla djur i djurgrupper av fjäderfä, utom för slaktade broilrar och slaktade kalkoner.

De djurskyddsbestämmelser som ska iakttas som miniminivå för åtgärden finns i bilaga 2³⁶ i slutet av den här anvisningen.

Antal nivåer, ramper och sittpinnar

Värphöns

Värphöns ska ha nivåer och ramper till sitt förfogande. Sittpinnar kan inte användas för att genomföra åtgärden.

I värphönshus med flervåningssystem för frigående honor anses golvytan och våningsytorna ingå i avdelningens yta. Nivåerna eller ramperna ska utgöra minst 10 % av avdelningens yta. Exempel: avdelningens storlek 1 000 m² x 10 % = 100 m² nivåer och ramper.

Broilrar och kalkoner

Broilrar och kalkoner ska ha nivåer, ramper eller sittpinnar till sitt förfogande.

³⁵<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

³⁶<http://ruokavirasto.mobiezone.fi/zine/503/article-38250>

Minst 10 % av slaktfjäderfäna ska ha sittpinne så att varje broiler har minst 15 cm sittpinne och varje kalkon minst 20 cm sittpinne (exempel som gäller broilrar: $20\ 000 \times 0,10 \times 0,15\ \text{m} = 300\ \text{m}$, exempel som gäller kalkoner: $4\ 000 \times 0,10 \times 0,20\ \text{m} = 80\ \text{m}$).

Nivåerna eller ramperna ska utgöra minst 10 % av avdelningens yta. Exempel: avdelningens storlek $1\ 000\ \text{m}^2 \times 10\ \% = 100\ \text{m}^2$ nivåer och ramper.

Om gården har både nivåer, ramper och sittpinnar kan mängderna räknas ihop. Exempel: 5 % av avdelningens yta utgörs av ramper och 5 % av avdelningens yta utgörs av nivåer.

I fråga om kalkoner kan mängden nivåer, ramper och sittpinnar beräknas utgående från djurantalet i slutuppfödningsskedet, alltså efter att kalkonerna har fördelats på olika avdelningar enligt kön.

När uppfödningssringar används vid startuppfödning av kalkoner behövs i dem inte nivåer, ramper eller sittpinnar under de 7 första dygnen.

Exempel på hur beräkningen görs, om en gård med slaktfjäderfä använder ramper, nivåer och sittpinnar (hall = avdelning):

Tabeller 6 och 7. Exempel på hur beräkningen görs, om en gård med slaktfjäderfä använder ramper, nivåer och sittpinnar (hall = avdelning):

Behov av ramper, nivåer och sittpinnar för broilrar		
		Behov av sittpinnar, m
Broilrar, st.	40 000	600
Hallens yta m ²	2 300	
Behov av ramper och nivåer, m ²	230	
Om det finns sittpinnar, meter	400	
behövs dessutom ramper/nivåer	76,7	m ²
Om det finns ramper/nivåer, m ²	30	
behövs dessutom sittpinnar	521,7	m
Exempel 1		
I hallen finns 40 000 broilrar. Broilrarna har tillgång till 400 m sittpinnar, och resten av kravet fylls med ramper och nivåer.		
Behov av sittpinnar: $40\ 000 \times 0,1 \times 0,15\ \text{m} = 600\ \text{m}$		
Mängden ramper och nivåer beräknas så här:		
$(\text{behov av sittpinnar} - \text{mängden sittpinnar} / \text{behov av sittpinnar}) \times \text{hallens yta} \times 0,1$		
$(600 - 400 / 600) \times 2\ 300 \times 0,1 = 76,7\ \text{m}^2$		
Exempel 2:		
I hallen finns 40 000 broilrar. Broilrarna har tillgång till 30 m ² ramper och nivåer, och resten av kravet fylls med sittpinnar.		
Behov av ramper och nivåer: $2\ 300 \times 0,1 = 230\ \text{m}^2$		
Mängden sittpinnar beräknas så här:		
$(\text{behov av nivåer} - \text{mängden nivåer} / \text{behov av nivåer}) \times \text{antalet broilrar} \times 0,1 \times 0,15\ \text{m}$		
$(230 - 30 / 230) \times 40\ 000 \times 0,1 \times 0,15 = 521,7\ \text{m}$		

Kuva 8: **Tabell 6. Behov av ramper, nivåer och sittpinnar för broilrar**

Behov av ramper, nivåer och sittpinnar för kalkoner		
		Behov av sittpinnar, m
Kalkoner, st.	10 000	200
Hallens yta m ²	1 000	
Behov av ramper och nivåer, m ²	100	
Om det finns sittpinnar, meter	50	
behövs dessutom ramper/nivåer	75 m ²	
Om det finns ramper/nivåer, m ²	80	
behövs dessutom sittpinnar	40,0 m	
Exempel 1		
I hallen finns 10 000 kalkoner. Kalkonerna har tillgång till 50 m sittpinnar, och resten av kravet fylls med ramper och nivåer.		
Behov av sittpinnar: $10\ 000 \times 0,1 \times 0,2\ \text{m} = 200\ \text{m}$		
Mängden ramper och nivåer beräknas så här:		
$(\text{behov av sittpinnar} - \text{mängden sittpinnar} / \text{behov av sittpinnar}) \times \text{hallens yta} \times 0,1$		
$(200 - 50 / 200) \times 1\ 000 \times 0,1 = 75\ \text{m}^2$		
Exempel 2:		
I hallen finns 10 000 kalkoner. Kalkonerna har tillgång till 80 m ² ramper och nivåer, och resten av kravet fylls med sittpinnar.		
Behov av ramper och nivåer: $1\ 000 \times 0,1 = 100\ \text{m}^2$		
Mängden sittpinnar beräknas så här:		
$(\text{behov av nivåer} - \text{mängden nivåer} / \text{behov av nivåer}) \times \text{antalet kalkoner} \times 0,1 \times 0,2\ \text{m}$		
$(100 - 80 / 100) \times 10\ 000 \times 0,1 \times 0,2 = 40\ \text{m}$		

Kuva 9: **Tabell 7. Behov av ramper, nivåer och sittpinnar för kalkoner**

Krav på nivåer, ramper och sittpinnar

Som material för nivåer, ramper och sittpinnar kan man använda trä, plast eller metall.

Nivåerna, ramperna och sittpinnarna ska vara hållbara och trygga för fåglarna.

Sittpinnarna ska vara runda och fåglarna ska kunna kröka tårna omkring dem.

Om djurtätheten i ett värphönshus med

flervåningssystem för frigående hönor är högst 9 hönor/kvadratmeter yta som hönorna har till sitt förfogande, kan de ramper och nivåer som överstiger detta krav på kvadratmeter beaktas för att uppfylla kravet på 10 % inom ersättningen för djurens välbefinnande.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som hänför sig till montering, förflyttning, rengöring och underhåll av nivåerna, ramperna och sittpinnarna.

19. Tillsyn och påföljder

Grunderna för beviljande av ersättning för djurens välbefinnande och iakttagandet av ersättningsvillkoren övervakas både genom kontroller på plats som utförs på gårdarna och genom administrativa korsgranskningar. Med korsgranskning avses att uppgifter i stödförvaltningens integrerade administrations- och kontrollsystem jämförs med uppgifterna i olika register. Den administrativa kontrollen omfattar alla stödsökande.

Gårdsövervakning utförs i form av kontroll på plats, och den omfattar åtminstone 5 procent av stödsökandena. Av de gårdar som ska bli föremål för gårdsbesök väljs 20–25 procent ut slumpmässigt, och resten väljs ut på basis av viktade riskfaktorer. I Finland styr och administrerar Landsbygdsverket (Mavi) övervakningen av jordbruksstöd. Kontrollerna utförs av inspektörer som är anställda vid närings-, trafik- och miljöcentralerna (NTM-centralerna). Jordbrukaren kan underrättas om kontrollen i förväg, men EU-lagstiftningen förutsätter att kontroller utförs också utan förhandsanmälan. När det gäller övervakning av djurstöd kan förhandsanmälan göras tidigast 48 timmar före kontrollen.

Jordbrukaren är skyldig att utan ersättning för den myndighet som utför inspektion lägga fram alla handlingar som anknyter till ersättningen och att även i övrigt bistå vid inspektionen. I den omfattning som tillsynsuppgiften kräver har den som utför inspektionen rätt att inspektera jordbrukarens husdjursbyggnader, djur och övriga förutsättningar för att bevilja och betala ut ersättningen. Hemfriden beaktas dock vid inspektionen.

Vad är det som granskas?

Vid övervakningen kontrolleras det att minimivärdena för de åtgärder som jordbrukaren har valt uppfylls och att stödvillkoren iakttagas. Vid övervakningen kontrolleras dessutom att uppgifterna i djurregistren är korrekta; det sker genom att alla individuella produktionsdjur som vid kontrolltidpunkten finns på gården inspekteras på nöt-, får- och getgårdar samt genom att det sammanlagda antalet djur kontrolleras på svin- och fjäderfågårdar. Uppgifterna i djurregistren och djurförteckningarna säkerställs också med hjälp av verifikat över köp och försäljningar av djur.

Vid gårdsövervakningen av nöt-, får- och getgårdar kontrolleras också eventuellt ersättningsberättigande djur, alltså sådana individuella produktionsdjur som vid kontrolltidpunkten inte är ersättningsberättigande men längre fram under förbindelseåret kan komma att bli ersättningsberättigande. Sådana djur kontrolleras på samma sätt som de djur som är ersättningsberättigande vid kontrolltidpunkten. Om ett eventuellt ersättningsberättigande djur förkastas leder det till en påföljd i fråga om den ersättning för välbefinnande som betalas till gården. En eventuell påföljd i fråga om bristfälligt märkta eller bristfälligt registrerade djur som inte alls har någon möjlighet att bli ersättningsberättigande under stödåret bestäms via tvärvillkoren (övervakning av de tvärvillkor som gäller märkningen och registreringen av djur).

Övervakningsresultat

Ersättningen minskas helt eller delvis, om det vid inspektionen noteras fel i djurantalet eller om jordbrukaren har underlåtit att iaktta ersättningsvillkoren. Minskningen påverkas av antalet djur som förkastas, av de upptäckta

bristerna i fråga om att iaktta ersättningens basnivå och av allvaret, omfattningen, varaktigheten samt upprepningen av försummelser att iaktta stöd villkoren för åtgärderna. Europeiska unionens lagstiftning och den nationella lagstiftningen iakttas i fråga om minskning av ersättningen och beslut att inte betala ersättning.

Om försummelsen av ett ersättningsvillkor är allvarlig eller om jordbrukaren har lagt fram förfalskade bevis eller inte har gett in de uppgifter som behövs, utesluts jordbrukaren från ersättningen för djurens välbefinnande för det aktuella året och det följande året.

Ersättning som betalats ut felaktigt eller utan grund återkrävs, om förutsättningarna för beviljande eller utbetalning av ersättningen inte har uppfyllts, om jordbrukaren inte har följt ersättningsvillkoren, om jordbrukaren har lämnat felaktig eller bristfällig information som i väsentlig grad har påverkat beviljandet eller utbetalningen av ersättningen, om jordbrukaren förhindrar genomförandet av en inspektion eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter återkrav. Sådana påföljder och återkrav i fråga om ersättningen för djurens välbefinnande som beror på felaktiga djurantal kan utsträckas till de fyra föregående åren.

20. Stödets offentlighet

Uppgifterna om ersättningen för djurens välbefinnande är offentliga, om det inte särskilt har föreskrivits att de är sekretessbelagda. Den behöriga myndigheten sänder på begäran uppgifterna för påseende.

EU-lagstiftningen förutsätter dessutom att medlemsstaterna i en söktjänst publicerar uppgifterna om de stöd, inklusive uppgifter om stöden till privatpersoner, som har be-

talats till stödtagarna ur Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). Genom publiceringen av uppgifterna om stöden till privatpersoner strävar kommissionen efter att insynen i fondernas medelsanvändning ska bli större. Uppgifterna publiceras på webbplatsen mavi.fi i söktjänsten för uppgifter om EU-stöd.

21. Definitioner

I samband med ersättningen för djurens välbefinnande avses med

1) *nötkreatur* ett nötkreatur som hålls för produktion av mjölk, kött eller andra livsmedel eller hudar eller för andra motsvarande ändamål,

2) *diko* ett nötkreatur av simmentalras som har fått avkomma och som i nötrelistret har antecknats för annat än mjölkproduktion och en bison som har fått avkomma samt ett nötkreatur av rasen aberdeen angus, belgian blue, blonde d'aquitane, charolais, hereford, highland cattle, limousin, piemontese, dexter, galloway och texas longhorn och ett annat nötkreatur som framavlats genom korsning med en sådan ras och som till minst 50 % är av köttras och har fått avkomma,

3) *dikokviga* ett minst åtta månader men högst fyra år gammalt nötkreatur av honkön som inte har kalvat, som är ämnat som diko och som i nötrelistret har antecknats för något annat än mjölkproduktion,

4) *tjur* ett nötkreatur av hankön,

5) *köttnöt* tjurar, stutar, dikor, dikokvigor och andra nötkreatur som föds upp för köttproduktion,

6) *mjölkko* ett nötkreatur som har fått avkomma och som används för mjölkproduktion, som är av simmentalras och som i nötrelistret har antecknats för mjölkproduktion eller är av raserna ayrshire, jersey, brown swiss, guernsey, holstein eller montbéliarde eller av östfinsk, västfinsk eller nordfinsk ras,

7) *kalv* ett nötkreatur som är yngre än sex månader,

8) *nötkreatur* av hankön tjurar och stutar,

9) *slaktsvin* ett över tre månader men under åtta månader gammalt svin som hålls för köttproduktion,

10) *ungt avelssvin* ett över tre månader men under åtta månader gammalt svin av han- eller honkön som är avsett att användas som avelsdjur,

11) *svin* ett svin som hålls för produktion av kött eller andra livsmedel eller för avel eller andra ändamål, dock inte vildsvin eller minigrisar som hålls som sällskapsdjur,

12) *smågris* av hankön ett högst tre månader gammalt svin av hankön,

13) *sugga* ett svin av honkön som är över åtta månader och har grisat,

14) *gylta* ett svin av honkön som är över åtta månader och inte har grisat,

15) *tacka* ett över 12 månader gammalt får av honkön,

16) *lamm* ett minst två månader och högst 12 månader gammalt får,

17) *honget* en över 12 månader gammal get av honkön, dock inte en dvärgget,

18) *killling* en minst två månader och högst 12 månader gammal get,

19) *bagge* ett får av hankön,

20) *bock* en get av hankön, dock inte en dvärgget,

21) *fjäderfä* värphöns samt broilar och kalkoner som föds upp för köttproduktion,

22) *värphöna* en minst 16 veckor gammal höna vars äggproduktion används för konsumtion,

23) *broiler* en kyckling som har förädlats för köttproduktion och som slaktas vid omkring 40 dagars ålder samt en kyckling som slaktas vid minst 81 dagars ålder vid produktion som bedrivs enligt rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91,

24) *bete* åkerområden med ett- eller fleråriga gräs- eller foderväxter där produktionsdjur äter foder,

25) *rastgård* ett område i djurstallets omedelbara närhet där djuren rastas regelbundet och där spillning och avrinningsvatten samlas upp

26) *nötkreatur som föds upp utomhus* nötkreatur av raserna highland cattle, bison, gallo way och texas longhorn.

27) *lammkammare* avgränsade områden som bara lamm har tillträde till. Där kan lammen bjudas på foder och vatten.

22. Läsinstruktioner och utskrift

Du kan läsa förbindelsevillkor för ersättning för djurens välbefinnande 2018 på all terminalutrustning oavsett skärmstorlek. Tabeller, figurer och bilder förstoras när du klickar på dem.

Om du läser publikationen på din dator kan du gå till följande sida med pilknapparna nere på skärmen eller på tangentbordet. Genom

att från vänster öppna fliken Innehåll kan du gå direkt till önskat kapitel genom att klicka på det. Om du använder terminalutrustning med pekskärm går du till följande sida genom att svepa på skärmen till höger eller vänster.

Läs och SKRIV UT förbindelsevillkor för ersättning för djurens välbefinnande år 2018 HÄR (pdf)³⁷

³⁷<http://ruokavirasto.mobiezine.fi/zine/503/pdf>

23. Uppgifter om publikationen

Ersättning för djurens välbefinnande – förbindelsevillkor 2018

Utgivare: Landsbygdsverket, PB 405, 60101 Seinäjoki, Tfn 0295 31 2000, www.mavi.fi³⁸

³⁸<http://www.mavi.fi/sv/>

24. De ändringar som gjorts efter publicerandet

Förbindelsevillkor publiceras 8.12.2017.

I den här listan sammanställs de ändringar som gjorts efter publicerandet.

18.1.2018:

Åtgärden 4.5 (Nivåer, ramper och sittpinnar för fjäderfä)

I värphönshus med flervåningssystem för friggående honor anses golvytan och våningsytorna ingå avdelningens yta.

Bilaga 1. Djurgrupper inom ersättningen för djurens välbefinnande

Nötkreatur

Nötkreatur som har kalvat

Nötkreatur som har kalvat, högst 24 månader

Nötkreatur av honkön som inte har kalvat, 6 månader – 24 månader

Kalvar, ej köttras. 2 månader – under 6 månader

Kalvar, av köttras, 2 månader – under 6 månader

Kalvar, ej köttras, under 2 månader

Kalvar, av köttras, 2 månader – under 6 månader

Nötkreatur av hankön, över 24 månader

Nötkreatur av hankön, 6 månader – under 12 månader

Nötkreatur av hankön, 12 månader – 24 månader

Nötkreatur som har kalvat: highland cattle och bison

Nötkreatur av hankön, 6 månader – under 12 månader: highland cattle och bison

Nötkreatur av hankön, över 24 månader: highland cattle och bison

Nötkreatur som inte har kalvat, 6 månader – 24 månader: highland cattle och bison

Nötkreatur som inte har kalvat, över 24 må-

nader: highland cattle och bison

Nötkreatur som har kalvat, högst 24 månader: highland cattle och bison

Kalvar, 2 månader – under 6 månader: highland cattle och bison

Nötkreatur av hankön, 12 månader – 24 månader: highland cattle och bison

Svin

Suggor, minst 8 månader

Grisar, 3 månader eller yngre

Slaktsvin, över 3 månader – under 8 månader

Galtar, minst 8 månader

Unga avelssvin, över 3 månader – under 8 månader

Får och getter

Får över 12 månader

Lamm över 2 månader

Getter över 12 månader

Killingar över 2 månader

Fjäderfä

Värphöns

Broilrar

Kalkoner

Slaktade broilrar

Slaktade kalkoner

Bilaga 2. Grundläggande lagstiftning inom ersättningen för djurens välbefinnande

Åtgärder på nötkreatursgårdar

1.1. Nötkreaturens utfodring och skötsel

Djurskyddslagen 247/1996 med ändringar

5 § 1 mom

Djur som tagits om hand får inte lämnas utan skötsel eller överges. Djuren skall få tillräckligt med lämplig föda, dryck och annan behövlig skötsel. Djur som insjuknat skall få ändamålsenlig vård. Djurens välbefinnande och miljö skall kontrolleras tillräckligt ofta.

Srf 592/2010

6 § 2-4 mom

Förvaringsutrymmet för nötkreatur ska ha tillräckligt många dricksplatser. Vattenbehållarna, hoarna och vattningssystemen ska vara placerade i förvaringsutrymmet så att de är inom räckhåll för alla djur och

inte orsakar dem fara. Vattenbehållarna, hoarna och vattningssystemen ska vara lätta att hålla rena.

I lösdriftsstall ska det för varje påbörjat 10-tal mjölkkor finnas minst en vattenbehållare eller vattningssystem.

För andra djur än mjölkkor ska det för varje påbörjat 20-tal nötkreatur finnas minst en vattenbehållare eller vattningssystem, dock så att det finns minst två dricksanordningar i en grupp på över 10 nötkreatur. Om

det i lösdriftsstallet används sådana vattenbehållare eller vattningssystem ur vilka flera nötkreatur kan dricka samtidigt, ska antalet dricksplatser motsvara det ovan avsedda antalet vattenbehållare eller vattningssystem. I kalla lösdriftsstall ska vattenbehållarna eller vattningssystemen kunna uppvärmas.

Nötkreatur som föds upp utomhus året om ska ha ändamålsenliga mat- och vattenbehållare. Vattenbehållarna eller vattningssystemen ska kunna uppvärmas om man inte på annat sätt kan säkerställa att dricksvattnet inte fryser utan håller en lämplig temperatur.

13 § 1-2 mom

Det foder som ges har en näringsammansättning som är lämplig för nötkreatur.

En kalv ska utfodras och ges att dricka minst två gånger om dagen. En sjuk eller skadad kalv ska hela tiden ha tillgång till färskt vatten. Vid varm väderlek ska dock alla kalvar ha tillgång till färskt vatten hela tiden. Nötkreaturens vattenbehållare och vattningssystem ska hållas rena. Urin och avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet.

1.2a, 1.2b och 1.2c Förbättrade av de förhållanden under vilka kalvarna hålls

Djurskyddslagen 247/1996 med ändringar

26 a § 1-2 mom.

Den som äger eller håller produktionsdjur ska föra bok över den medicinska behandling som getts produktionsdjuren och över antalet döda djur.

Bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som hålls för livsmedelsproduktion ska bevaras i minst fem år och bokföringen över antalet döda djur och bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som inte hålls för livsmedelsproduktion ska bevaras i minst tre år efter utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur gjordes i bokföringen. Bokföringen ska på

begäran visas upp för regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och djurskyddsövervakaren.

Lag medicinsk behandling av djur 387/2014

20 §

Djurets ägare eller innehavare är skyldig att föra journal över alla de läkemedel som ett produktionsdjur har behandlats med. Djurets ägare eller innehavare, till vilka en veterinär överlåter läkemedel i enlighet med 16 §, ska föra journal över alla de läkemedel som ett produktionsdjur behandlats med i ett system för uppföljning av hälsovården, om systemet har en sådan möjlighet, eller i något annat motsvarande elektroniskt system, från vilket uppgifterna kan överföras till systemet för uppföljning av hälsovården.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om journalföringen, de uppgifter som ska antecknas i journalerna och i ett system för uppföljning av hälsovården eller i något annat elektroniskt system och hur länge uppgifterna ska bevaras.

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt.

23 § 1 mom 7 punkten

Utan hinder av 7 § 1 och 2 mom. i djurskyddslagen är följande åtgärder som utförs på djur tillåtna: 7) avhorning av nötkreatur, får och getter genom kirurgi när åtgärden vidtas av en veterinär samt förstö ring av hornanlaget hos nötkreatur som är yngre än fyra veckor när åtgärden vidtas av en kompetent person.

Srf 592/2010

4 § 1 mom

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Vid behov ska liggområdet för nötkreatur ströas.

7 §

Under två veckor gamla kalvar ska ha en väl ströad liggplats .

Kalvar som är äldre än åtta veckor får inte hållas i enskilda kättrar, om det inte föreligger veterinärmedicinska skäl för det.

Om en kalv som är under åtta veckor gammal hålls i en ensambox, ska boxens väggar vara sådana att de tillåter ögonkontakt och direkt beröring med de andra nötkreaturen. Av veterinärmedicinska skäl kan en kalv dock hållas i en box med kompakta väggar. Boxen för en kalv som ska hållas i en ensambox ska ha minst samma bredd som kalvens mankhöjd och boxens längd ska vara minst kalvens längd mätt från mulspetsen till den bakre spetsen på tuber ischii (sittbenet) multiplicerat med 1.1.

För kalvar som föds upp i grupp ska det utrymme som kalvarna förfogar över vara sådant att djuren kan vända sig runt och utan svårigheter ligga ned. I boxen ska det fria utrymmet vara minst 1,5 kvadratmeter för varje kalv under 150 kilogram, minst 1,7 kvadratmeter för varje kalv minst 150 kilogram men under 220 kilogram och minst 1,8 kvadratmeter för varje kalv minst 220 kilogram.

12 § 3 mom

Kalvar får inte hållas uppbundna i bås, kättar eller andra konstruktioner annat än tillfälligt under högst en timme medan djuret utfodras eller sköts på annat sätt.

16 § 1 mom

Destruktion av hornanlagen hos en kalv som är yngre än fyra veckor är tillåten endast genom kall- eller varmbränning. De instrument eller anordningar som används vid bränningen ska hållas rena och funktionsdugliga.

1.3. Förbättrade av de förhållanden under vilka minst sex månader gamla nötkreatur hålls

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt.

4 § 1 mom

Ett förvaringsutrymme för djur skall hållas rent.

8 §

Hälsan och det allmänna välbefinnandet hos

ett djur i vård samt djurets renhet och den övriga kroppsvård djuret behöver ska ombesörjas.

Srf 592/2010

4 § 1 mom

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ndamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Vid behov ska liggområdet för nötkreatur ströas.

8 §

Båset ska vara tillräckligt långt och brett så att djuret kan stå och ligga ned på ett jämnt underlag. Den främre hälften av båset för en bunden ko, kviga och tjur ska ha helt golv.

1.4. Förbättrade förhållanden för nöt av hankön som är minst 12 månader

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt.

4 § 1 mom

Ett förvaringsutrymme för djur skall hållas rent.

8 §

Hälsan och det allmänna välbefinnandet hos ett djur i vård samt djurets renhet och den övriga kroppsvård djuret behöver ska ombesörjas.

Srf 592/2010

4 § 1 mom

Golvet i djurstallet ska vara sådant att fly-

tande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Vid behov ska liggområdet för nötkreatur ströas.

8 §

Båset ska vara tillräckligt långt och brett så att djuret kan stå och ligga ned på ett jämnt underlag. Den

främre hälften av båset för en bunden ko, kvi- ga och tjur ska ha helt golv.

1.4a och 1.4b Betesgång och rastning för nötkreatur

Srf 592/2010

17 §

Mjölkkor samt kvigor som föds upp huvudsakligen för mjölkproduktion och som hålls uppbundna, ska under minst 60 dagar släppas på bete eller beredas någon annan ändamålsenlig plats för rastning under en period som börjar den 1 maj och slutar den 30 september. Rastningsplatsen ska vara minst 6 kvadratmeter per nötkreatur. Ytan ska dock alltid vara minst 50 kvadratmeter.

Regionförvaltningsverket kan bevilja befrielse från det krav att ordna bete eller en plats för rastning som avses i 1 mom., om produktionenheten inte till sitt förfogande har lämplig betesmark, eller om någon annan ändamålsenlig plats för rastning inte rimligen kan ordnas, eller om uppfyllandet av kravet är oskäligt av orsaker som hänför sig till trafiken, terrängen eller avstånden. Befrielse beviljas för högst tre år åt gången, och den återkallas om förutsättningarna för beviljandet upphör.

1.5 a och 1.5b Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur I-II

Djurskyddslagen 247/1996 med ändringar

5 § 1 mom

Djur som tagits om hand får inte lämnas utan skötsel eller överges. Djuren skall få tillräckligt med lämplig föda, dryck och annan behövlig skötsel. Djur som insjuknat skall få ändamålsenlig vård. Djurens välbefinnande och miljö skall kontrolleras tillräckligt ofta.

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt.

11 §

Om ett djur insjuknar eller skadas skall det omedelbart ges eller skaffas behörig vård. Ett sjukt eller skadat djur skall vid behov hållas skilt från andra djur i ett ändamålsenligt utrymme. Om sjukdomens eller skadans art så kräver, skall djuret avlivas eller slaktas.

Srf 592/2010

4 § 1 mom

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Vid behov ska liggområdet för nötkreatur ströas.

7 §

Under två veckor gamla kalvar ska ha en väl ströad liggplats.

Kalvar som är äldre än åtta veckor får inte

hållas i enskilda kättrar, om det inte föreligger veterinärmedicinska skäl för det.

Om en kalv som är under åtta veckor gammal hålls i en ensambox, ska boxens väggar vara sådana att de tillåter ögonkontakt och direkt beröring med de andra nötkreaturen. Av veterinärmedicinska skäl kan en kalv dock hållas i en box med kompakta väggar. Boxen för en kalv som ska hållas i en ensambox ska ha minst samma bredd som kalvens mankhöjd och boxens längd ska vara minst kalvens längd mätt från mulspetsen till den bakre spetsen på tuber ischii (sittbenet) multiplicerat med 1,1. För kalvar som föds upp i grupp ska det utrymme som kalvarna förfogar över vara sådant att djuren kan vända sig runt och utan svårigheter ligga ned. I boxen ska det fria utrymmet vara minst 1,5 kvadratmeter för varje kalv under 150 kilogram, minst 1,7 kvadratmeter för varje kalv minst 150 kilogram men under 220 kilogram och minst 1,8 kvadratmeter för varje kalv minst 220 kilogram.

Åtgärder för svingårdar

2.1. Svinens utfodring och skötsel

Djurskyddslagen 247/1006 med ändringar

5 § 1 mom

Djur som tagits om hand får inte lämnas utan skötsel eller överges. Djuren skall få tillräckligt med lämplig föda, dryck och annan behövlig skötsel. Djur som insjuknat skall få ändamålsenlig vård. Djurens välbefinnande och miljö skall kontrolleras tillräckligt ofta.

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

4 § 1-2 mom

Ett förvaringsutrymme för djur skall hållas rent.

Förvaringsutrymmet och sådana anordningar i anslutning till detta som djurens hälsa och välbefinnande är beroende av skall inspekteras minst en gång om dagen. Fel som äventyrar djurens hälsa eller välbefinnande skall rättas till omedelbart, och om detta inte är möjligt skall andra behövliga åtgärder vidtas för att djurens hälsa och välbefinnande skall kunna tryggas till dess att felet rättas till.

9 § 1 mom

Ett djur i vård skall ges sådan föda och dryck av god kvalitet som är lämplig för djuret. Vid utfodringen skall djurets behov beaktas och det skall säkerställas att varje djur får tillräckligt med näring.

SRf 629/2012 med ändringar

6 § 2 mom

Om ventilationen i djurstallet i huvudsak baserar sig på mekanisk ventilation, skall det även vid eventuella fel i ventilationssystemet vara möjligt att åstadkomma en ventilation som är tillräcklig med tanke på djurens hälsa och välbefinnande. I ett mekaniskt ventilationssystem skall det vid behov finnas ett larmsystem som slår larm vid störningar i ventilationen. Larmsystemet måste prövas regelbundet.

7 § 2 mom

Förvaringsutrymmet för svin ska ha tillräckligt många dricksplatser. Vattenbehållarna, trågen och vattningssystemen ska vara placerade i förvaringsutrymmet så att de är inom räckhåll för alla djur och så att de inte skadar djuren.

15 §

Det foder som ges till svinen ska till näringsammansättningen vara lämpligt för svin och innehålla tillräckligt med energi. Svinen skall utfodras minst en gång per dag. Sinsuggor och gyltor skall dessutom ges tillräckligt med mättande och fiberrikt foder så att hungerkänslorna kan mättas och tuggbehovet tillgodoses.

De svin som hålls i grupp ska kunna äta samtidigt om inte foder ständigt står till buds eller om inte en automatisk utfodringsanordning som utfodrar ett svin åt gången används vid utfodringen. Suggor och gyltor som hålls i grupp måste utfodras så att varje djur får tillräckligt med foder även när det finns andra djur som konkurrerar om fodret.

Svin som är äldre än två veckor ska ha ständig tillgång till färskt och rent vatten i tillräcklig mängd. Svinens vattenbehållare och vattningsystem ska hållas rena. Det ska ses till att urin och avföring inte förorenar fodret eller dricksvattnet. Fodertråg som används för utfodring av svin ska överensstämma med kraven i punkt 3 i bilagan om inte foder ständigt står till buds.

Svinets vikt (kg)	Längden på fodertrågets kant, minst (cm/djur)
< 25	15
25-30	25
> 50	30

Kuva 10: Punkt 3 i bilagan. Längden på fodertråg som används vid utfodringen av svin per svin.

2.2. Utevistelse för sinsuggor och gyltor

Författningsgrund: det finns ingen basnivå

2.3 Förbättrade förhållanden för sinsuggor och gyltor

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt i sitt djurhållningsställe.

4 § 1 mom

Ett förvaringsutrymme för djur skall hållas rent.

SRf 629/2012 med ändringar

3 § 1–2 mom., 4–5 mom.

Svin skall hållas i grupp, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. Efter att orsaken undanröjts ska svinet återplaceras i gruppen.

En sugga eller en gylta får dock hållas avskilt från gruppen under en tid som börjar en vecka före beräknad tidpunkt för grisning och slutar fyra veckor efter följande betäckning eller inseminering som leder till dräktighet.

—

Svin som av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren har avskilts från gruppen ska obehindrat kunna vända sig i sin individuella box, om inte något annat följer av veterinärmedicinska skäl.

Svin får inte hållas uppbundna med bindslen.

4 § 3-4 mom

I sitt förvaringsutrymme skall svinen kunna se andra svin och ha möjlighet till socialt samspel. Suggor och gyltor kan dock en vecka före grisningen och under grisningen förvaras

så att de inte ser andra svin.

Djurstall, boxar, utrustning och anordningar som är avsedda för svinhållning ska hållas rena och vid behov kunna desinfekteras. Gnagare och andra skadedjur ska bekämpas i djurstall. I förvaringsutrymmet ska svinen ha skilda ligg-, foder- och gödselområden. Liggplatsen ska vara ren och torr och ha lämplig temperatur för svin, och vid behov vara lämpligt dränerad.

10 § (nya svinstallar och svinstallar som genomgått grundlig reparation 1.7.2013 eller senare)

I gruppboxar ska den sammanlagda fria golvytan vara minst 2,25 kvadratmeter per sugga och minst 1,64 kvadratmeter per gylta. Av den sammanlagda golvytan ska minst 1,3 kvadratmeter per sugga och minst 0,95 kvadratmeter per gylta utgöras av ett enhetligt golv med fast underlag eller ett sådant spaltgolv, gallergolv eller annat perforerat golv där dräneringsöppningarna utgör högst 10 procent av ytan (högst

15 % i svinstallar som genomgått grundlig reparation eller tagits i bruk före 1.7.2013).

Till den sammanlagda fria golvytan räknas inte golvytan under utfodrings- eller liggboxar (gäller inte svinstallar som genomgått grundlig reparation eller tagits i bruk före 1.7.2013).285

Om djuren hålls i en grupp på under sex individer, ska den sammanlagda fria golvyta som finns till djurens förfogande vara 10 procent större än den yta som djuren beräknas behöva. I fråga om en grupp på minst 40 individer kan den totala fria golvyta som finns till djurens förfogande vara 10 % mindre än den golvyta som räknas ut enligt moment 1.

Sidorna på gemensamboxar för suggor och

gyltor skall vara över 2,8 meter långa. Om djuren hålls i en grupp på under sex individer ska sidorna på boxen dock vara över 2,4 meter långa.

19§ 4 mom

På ett svinstall som är verksamt när denna förordning träder i kraft ska kravet enligt 10 § 1 mom. på att dräneringsöppningarna får utgöra högst 10 procent av golvytan samt 2 mom. i nämnda paragraf tillämpas från och med den 1 januari 2028.

2.4. Förbättrade grisningsförhållanden

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt i sitt djurhållningsställe.

SRf 629/2012 med ändringar

3 § 1–2 mom., 4–5 mom.

Svin skall hållas i grupp, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. Efter att orsaken undanröjts ska svinet återplaceras i gruppen.

En sugga eller en gylta får dock hållas avskilt från gruppen under en tid som börjar en vecka före beräknad tidpunkt för grisning och slutar fyra veckor efter följande betäckning eller inseminering som leder till dräktighet.

—

Svin som av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren har avskilts från gruppen ska obehindrat kunna vända sig i sin individuella box, om inte något annat följer av veterinärmedicinska skäl.

Svin får inte hållas uppbundna med bindslen.

4 § 3-4 mom

I sitt förvaringsutrymme skall svinen kunna se andra svin och ha möjlighet till socialt samspel. Suggor och gyltor kan dock en vecka före grisningen och under grisningen förvaras så att de inte ser andra svin.

Djurstall, boxar, utrustning och anordningar som är avsedda för svinhållning ska hållas rena och vid behov kunna desinfekteras. Gnagare och andra skadedjur ska bekämpas i djurstall. I förvaringsutrymmet ska svinen ha skilda ligg-, foder- och gödselområden. Liggplatsen ska vara ren och torr och ha lämplig temperatur för svin, och vid behov vara lämpligt dränerad.

5 § 1 mom

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Golvet ska vara lämpligt med beaktande av hur stora och tunga de svin som förvaras där är. Om strö inte används ska golvytan vara stark, stabil och jämn. Vid behov ska liggområdet för svin ströas.

9 §

I grisningsboxen eller grisningshäcken ska det finnas tillräckligt med fritt utrymme bakom suggan eller gyltan för grisningen. Grisningsboxen eller -häcken skall vara sådan att suggan utan svårigheter kan dia smågrisarna. Om suggan kan gå fritt i grisningsboxen måste boxen vara utformad så att smågrisarna skyddas mot suggan, t.ex. genom en stång

som löper runt boxen nära golvet.

Minst hälften av golvytan i grisningsboxen ska utgöras av ett golv med fast underlag eller ett sådant spaltgolv, gallergolv eller annat perforerat golv där dräneringsöppningarna utgör högst 10 procent av ytan (gäller inte svinstallar som genomgått grundlig reparation eller tagits i bruk före 1.7.2013).

I grisningsboxen ska smågrisarna ha en liggplats med fast och torrt underlag där alla smågrisar samtidigt kan ligga ned.

Dessutom ska smågrisarna vid behov ha en ändamålsenlig värmeapparat.

16 § 2 mom

Veckan före beräknad tidpunkt för grisning måste grisande suggor och gyltor få tillgång till tillräcklig mängd lämpligt material att bygga bo av.

19§ 3 mom

På ett svinstall som är verksamt när denna förordning träder i kraft ska 8 §, 9 § 2 mom. samt kraven på golvstrukturen i en box enligt 11 § 1 mom. och punkt 2 i bilagan tillämpas från och med den 1 januari 2028.

2.5. Ströade boxar för slaktsvin, unga avelssvin och avvanda grisar

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt i sitt djurhållningsställe.

4 § 1 mom

Ett förvaringsutrymme för djur skall hållas rent.

SRf 629/2012 med ändringar

3 § 1 mom., 4–5 mom.

Svin skall hållas i grupp, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. Efter att orsaken undanröjts ska svinet återplaceras i gruppen.

—

Svin som av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren har avskilts från gruppen ska obehindrat kunna vända sig i sin individuella box, om inte något annat följer av veterinärmedicinska skäl.

Svin får inte hållas uppbundna med bindslen.

4 § 3-4 mom

I sitt förvaringsutrymme skall svinen kunna se andra svin och ha möjlighet till socialt samspel. Suggor och gyltor kan dock en vecka före grisningen och under grisningen förvaras så att de inte ser andra svin.

Djurstall, boxar, utrustning och anordningar som är avsedda för svinhållning ska hållas rena och vid behov kunna desinfekteras. Gnagare och andra skadedjur ska bekämpas i djurstall. I förvaringsutrymmet ska svinen ha skilda ligg-, foder- och gödselområden. Liggplatsen ska vara ren och torr och ha lämplig temperatur för svin, och vid behov vara lämpligt dränerad.

5 § 1 mom., 43 mom.

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Golvet

ska vara lämpligt med beaktande av hur stora och tunga de svin som förvaras där är. Om strö inte används ska golvytan vara stark, stabil och jämn. Vid behov ska liggområdet för svin ströas.

—

Gruppboxen för avvanda grisar, slaktsvin och uppfödningssvin ska motsvara kraven enligt punkt 2 i bilagan.

Punkt 2 i bilagan

Svinets vikt (kg)	Golvnya (m ² /djur)
Under 10	0,15
10-95	0,17 + (vikt kg/130)
Över 95, men högst 107	0,90
Över 107, men högst 130	1,00
Över 130	1,20

Kuva 11: Punkt 2 i bilagan. Minimikrav på fria golvytor i gruppboxar för avvanda grisar, slaktsvin och gödsvin per svin.

Minst två tredjedelar av golvytan i en gruppbox för avvanda grisar, slaktsvin och gödsvin ska utgöras av ett golv med fast underlag eller ett sådant spaltgolv, gallergolv eller annat perforerat golv där dräneringsöppningarna utgör högst 10 procent av ytan.

19 § 2 mom

På ett svinstall som var verksamt när denna förordning trädde i kraft ska kraven på golvytan i gruppboxar för avvanda grisar, slaktsvin och gödsvin enligt punkt 2 i bilagan tillämpas från och med den 1 januari 2025.

2.6. Avlägsnande av smärta vid kastration (Smärtlidning vid kastering)

Djurskyddslagen 247/1006 med ändringar

26 a § 1–2 mom.

Den som äger eller håller produktionsdjur ska föra bok över den medicinska behandling som getts produktionsdjuren och över antalet döda djur.

Bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som hålls för livsmedelsproduktion ska bevaras i minst fem år och bokföringen över antalet döda djur och bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som inte hålls för livsmedelsproduktion ska bevaras i minst tre år efter utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur gjordes i bokföringen. Bokföringen ska på

begäran visas upp för regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och djurskyddsövervakaren.

Lag medicinsk behandling av djur 387/2014

20 §

Djurets ägare eller innehavare är skyldig att föra journal över alla de läkemedel som ett produktionsdjur har behandlats med.

Djurets ägare eller innehavare, till vilka en veterinär överlåter läkemedel i enlighet med 16 §, ska föra journal över alla de läkemedel som ett produktionsdjur behandlats med i ett system för uppföljning av hälsovården, om systemet har en sådan möjlighet, eller i något annat motsvarande elektroniskt system,

från vilket uppgifterna kan överföras till systemet för uppföljning av hälsovården.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om journalföringen, de uppgifter som ska antecknas i journalerna och i ett system för uppföljning av hälsovården eller i något annat elektroniskt system och hur länge uppgifterna ska bevaras.

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

23 § 1 mom 5 punkten

Utän hinder av 7 § 1 och 2 mom. i djurskyddslagen är följande åtgärder på djur tillåtna: — 5) kastrering av grisar som är högst sju dagar gamla genom en öppen kirurgisk metod, utan att vävnader slits sönder, när åtgärden vidtas av en kompetent person, kastrering av får som är yngre än sex veckor gamla med Burdizzotång när åtgärden vidtas av en kompetent person, kastrering av renar med Burdizzotång när

åtgärden vidtas av en kompetent person samt kastrering av getter, hästar, nötkreatur, över sju dagar gamla grisar och över sex veckor gamla får när åtgärden vidtas av en veterinär och ingreppet sker under behövlig bedövning och med smärtlindring, (7.11.2002/910)

2.7. Stimulans

SRf 629/2012 med ändringar

13 § 3 mom

Svin ska ha ständig tillgång till en tillräcklig mängd sådant material som inte äventyrar djurens hälsa och med vars hjälp svinen kan tillfredsställa sina arttypiska beteendeb-

hov såsom att böka och undersöka.

2.8. Sjuk- och behandlingsboxar för svin

Djurskyddslagen 247/1996 med ändringar

5 § 1 mom

Djur som tagits om hand får inte lämnas utan skötsel eller överges. Djuren skall få tillräckligt med lämplig föda, dryck och annan behövlig skötsel. Djur som insjuknat skall få ändamålsenlig vård. Djurens välbefinnande och miljö skall kontrolleras tillräckligt ofta.

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt i sitt djurhållningsställe.

11 §

Om ett djur insjuknar eller skadas skall det omedelbart ges eller skaffas behörig vård. Ett sjukt eller skadat djur skall vid behov hållas skilt från andra djur i ett ändamålsenligt utrymme. Om sjukdomens eller skadans art så kräver, skall djuret avlivas eller slaktas.

SRf 629/2012 med ändringar

3 § 1 mom., 4–5 mom.

Svin skall hållas i grupp, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. Efter att orsaken undanröjts ska svinet återplaceras i gruppen.

—

Svin som av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren har avskilts från gruppen ska obehindrat kunna vända sig i sin individuella box, om inte något annat följer av veterinärmedicinska skäl.

Svin får inte hållas uppbundna med bindslen.

5 § 1 mom., 3 mom.

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Golvet ska vara lämpligt med beaktande av hur stora och tunga de svin som förvaras där är. Om strö inte används ska golvytan vara stark, stabil och jämn. Vid behov ska liggområdet för svin ströas.

—

Gruppboxen för avvanda grisar, slaktsvin och uppfödningssvin ska motsvara kraven enligt punkt 2 i bilagan.

7 § 2 mom

Förvaringsutrymmet för svin ska ha tillräckligt många dricksplatser. Vattenbehållarna, trågen och vattningssystemen ska vara placerade i förvaringsutrymmet så att de är inom räckhåll för alla djur och så att de inte skadar djuren.

10 §

I gruppboxar ska den sammanlagda fria golvytan vara minst 2,25 kvadratmeter per sugga och minst 1,64 kvadratmeter per gylta. Av den sammanlagda golvytan ska minst 1,3 kvadratmeter per sugga och minst 0,95 kvadratmeter per gylta utgöras av ett enhetligt golv med fast underlag eller ett sådant spaltgolv, gallergolv eller annat perforerat golv där dräneringsöppningarna utgör högst 10 procent av ytan (högst 15 % i svinstallar som

genomgått grundlig reparation eller tagits i bruk före 1.7.2013).287

Till den sammanlagda fria golvytan räknas inte golvytan under utfodrings- eller liggboxar. Om djuren hålls i en grupp på under sex individer, ska den sammanlagda fria golvyta som finns till djurens förfogande vara 10 procent större än den yta som djuren beräknas behöva. I fråga om en grupp på minst 40 individer kan den totala fria golvyta som finns till djurens förfogande vara 10 % mindre än den golvyta som räknas ut enligt moment 1.

Sidorna på gemensamboxar för suggor och gyltor skall vara över 2,8 meter långa. Om djuren hålls i en grupp på under sex individer ska sidorna på boxen dock vara över 2,4 meter långa.

11 §

I en galtbox ska det finnas minst 6 kvadratmeter fri golvyta, och minst 4 kvadratmeter av denna yta ska utgöras av ett golv med fast underlag eller ett sådant spaltgolv, gallergolv eller annat perforerat golv där dräneringsöppningarna utgör högst 10 procent av ytan (bara minst 6 m² golvyta i svinstallar som genomgått grundlig reparation eller tagits i bruk före 1.7.2013).

Galten ska dessutom kunna känna lukten av, höra och se andra svin.

Om galtens box också används för betäckning ska det finnas minst 10 kvadratmeter fri golvyta.

15 § 3 mom

Svin som är äldre än två veckor ska ha ständig tillgång till färskt och rent vatten i tillräcklig mängd.

Svinets vikt (kg)	Golvyta (m ² /djur)
Under10	0,15
10-95	0,17 + (vikt kg/130)
Över 95, men högst 107	0,90
Över 107, men högst 130	1,00
Över 130	1,20

Kuva 12: Punkten 2 i bilagan. Minimikrav på fria golvytor i gruppboxar för avvanda grisar, slaktsvin och gödsvin per svin.

Minst två tredjedelar av golvytan i boxen för avvanda grisar, slaktsvin och gödsvin ska utgöras av ett golv med fast underlag eller ett sådant spaltgolv, gallergolv eller annat perforerat golv där dräneringsöppningarna utgör högst 10 procent av ytan.

19§ 2 -4 mom.

På ett svinstall som var verksamt när denna förordning trädde i kraft ska kraven på golvytan i gruppboxar för avvanda grisar, slaktsvin och gödsvin enligt punkt 2 i bilagan tillämpas från och med den 1 januari 2025.

På ett svinstall som var verksamt när denna förordning trädde i kraft ska 8 §, 9 § 2 mom. samt kraven på golvstrukturen i en box enligt 11 § 1 mom. och punkt 2 i bilagan tillämpas från och med den 1 januari 2028.

På ett svinstall som var verksamt när denna förordning trädde i kraft ska kravet enligt 10 § 1 mom. på att dräneringsöppningarna får utgöra högst 10 procent av golvytan samt 2 mom. i den paragrafen tillämpas från och med den 1 januari 2028.

Åtgärder för får- och getgårdar

3.1. Utfodring av får och getter

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

9 § 1 mom

Ett djur i vård skall ges sådan föda och dryck av god kvalitet som är lämplig för djuret. Vid utfodringen skall djurets behov beaktas och det skall säkerställas att varje djur får tillräckligt med näring.

Srf 587/2010

6 § 2 mom

Ett förvaringsutrymme för får ska ha tillräckligt många dricksplatser. För varje påbörjad grupp av 30 får ska det finnas minst en vattenbehållare eller dricksho. Vattenbehållarna, trågen och drickshoarna ska vara placerade i förvaringsutrymmet så att de är inom räckhåll för alla får och inte orsakar dem någon fara. Om automatiska vattnings- och utfodringssystem används, ska fåren vänjas vid att använda dem.

12 §

Foder som ges till får ska vara näringsrikt och balanserat samt vid behov kompletterat med mineraler.

Om foder inte hela tiden finns tillgängligt, ska alla djur i gruppen kunna äta samtidigt under utfodringstiden.

Härvid ska kanten på foderhäcken vara minst 35 centimeter per får vid användning av en rak foderhäck och minst 20 centimeter vid användning av en cirkulär foderhäck. Vid användning av en rak foderhäck ska kanten på foderhäcken dock vara minst 45 centimeter per dräktig tacka. Vid fri fodertillgång ska kanten på foderhäcken vara minst 17 centimeter per får.

Ett lamm ska ges råmjölk eller någon ersättande produkt så snart som möjligt efter födseln. Lamm ska från en veckas ålder ha

tillgång till gräs, hö eller något annat fiberhaltigt foder samt rent vatten.

Fårens vattningsanordningar och vattenbehållare ska hållas rena. Urin och avföring får inte kontaminera fodret eller dricksvattnet, och vattnet får inte heller frysa.

Srf 589/2010

6 § 3 mom

Ett förvaringsutrymme för getter ska ha tillräckligt många dricksplatser. För varje påbörjad grupp av 15 getter ska det finnas minst en vattenbehållare eller dricksho. Vattenbehållarna, trågen och vattennioplarna

ska vara placerade i förvaringsutrymmet så att de är inom räckhåll för alla getter och inte orsakar dem någon fara.

11§

Foder som ges till getter ska vara näringsrikt och balanserat samt vid behov kompletterat med mineraler.

Om getterna inte ständigt har tillgång till foder, ska alla djur i hjorden kunna äta samtidigt när det är dags för utfodring. Härvid ska kanten på foderhäcken vara minst 20 centimeter per killing, minst 33 centimeter per unget, minst 40 centimeter per fullvuxen get och minst 45 centimeter per dräktig honget.

En killing ska ges råmjölk eller någon ersättande produkt så snart som möjligt efter födseln. En killing ska från en veckas ålder ha tillgång till gräs, hö eller något annat fiberhaltigt foder samt rent vatten. En killing ska matas med mjölk åtminstone de åtta första levnadsveckorna.

Getternas vattningsanordningar och vattenbehållare ska hållas rena. Urin och avföring

får inte kontaminera fodret eller dricksvattnet, och vattnet får inte heller frysa.

Hongetter som mjölkas ska ständigt ha tillgång till rent vatten.

3.2. Förbättrade av de förhållanden under vilka får och getter hålls

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

1 § 4 mom

Djuret skall kunna resa sig på ett naturligt sätt i förvaringsutrymmet. Djur som hålls i samma utrymme skall kunna ligga ner samtidigt i sitt djurhållningsställe.

4 § 1 mom

Ett förvaringsutrymme för djur skall hållas rent.

Srf 587/2010

4 §

Golvytan i förvaringsutrymmen för får som hålls i grupp ska överensstämja med kraven i bilagan.

Om ett får hålls i en ensambox, ska boxen vara minst 1,4 kvadratmeter och till sin form sådan att djuret obehindrat kan vända sig runt.

I ett förvaringsutrymme med golv med ströbädd ska en tacka jämte lamm förfoga över en golvyta på minst två kvadratmeter. Utfordringsutrymmen som är avsedda endast för lamm ska ha en yta på minst 0,2 kvadratmeter per lamm.

Bilaga

	Fårens genomsnittliga vikt/djur (kg)	Gov med ströyta (m ² /djur)	Gallergolv (m ² /djur)	Spaltgolv (m ² /djur)
Lamm	Alle 15	0,25	0,25	-
Lamm	30	0,50	0,50	-
Lamm	Yll 30	0,75	0,75	-
Får	55	1,0	0,8	0,8
Får	75	1,4	1,0	1,0
Dräktig tacka	55	1,3	1,1	1,1
Dräktig tacka	75	1,7	1,3	1,3

Kuva 13: Bilaga. Minimigolvyta per får i förvaringsutrymmet med undantag för foderhäckens yta när får hålls i grupp.

5§

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Fåren ska förfoga över ett för dem lämpat ströbeklätt område där alla djur samtidigt kan ligga ned.

Spaltgolv, gallergolv eller andra perforerade golv ska vara sådana att fårens klövar inte fastnar eller skadas på något annat sätt. Spaltgolvets stavbredd ska vara minst 80 millimeter och spaltbredden får vara högst 25 millimeter. Lamningsboxar och förvaringsutrymmen för lamm får inte ha spaltgolv. Golvet i lamningsboxar och förvaringsutrymmen med fast golv för lamm ska vara försett med en riklig ströbädd.

Srf 589/2010

4 §

Golvytan i förvaringsutrymmen för getter som hålls i grupp ska överensstämja med kraven i bilagan.

Om en fullvuxen get hålls i en ensambox, ska boxen vara minst 1,4 kvadratmeter och till sin form sådan att djuret obehindrat kan vända sig runt.

I ett förvaringsutrymme med golv med strö-

bädd ska en honget jämte killing förfoga över en golvyta på minst två kvadratmeter.

5 §

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Getterna ska förfoga över ett för dem lämpat ströbeklätt område där alla djur samtidigt kan ligga ned.

Spaltgolv, gallergolv eller andra perforerade golv ska vara sådana att getternas klövar inte fastnar eller skadas på något annat sätt. Spaltgolvets stavbredd ska vara minst 80 millimeter och spaltbredden får vara högst 25 millimeter.

Lamningsboxar och förvaringsutrymmen för killingar får inte ha spaltgolv. Golvet i lamningsboxar och förvaringsutrymmen med fast golv för killingar ska vara försett med en riklig ströbädd.

3.3. Skötsel av får och getter

Djurskyddslagen 247/1996 med ändringar

5 § 1 mom

Djur som tagits om hand får inte lämnas utan skötsel eller överges. Djuren skall få tillräckligt med lämplig föda, dryck och annan behövlig skötsel. Djur som insjuknat skall få ändamålsenlig vård. Djurens välbefinnande och miljö skall kontrolleras tillräckligt ofta.

26 a § 1–2 mom.

Den som äger eller håller produktionsdjur ska föra bok över den medicinska behandling som getts produktionsdjuren och över antalet döda djur.

Bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som hålls för livsmedelsproduktion ska bevaras i minst fem år och

bokföringen över antalet döda djur och bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som inte hålls för livsmedelsproduktion ska bevaras i minst tre år efter utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur gjordes i bokföringen. Bokföringen ska på

begäran visas upp för regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och djurskyddsövervakaren.

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

11 §

Om ett djur insjuknar eller skadas skall det omedelbart ges eller skaffas behörig vård. Ett sjukt eller skadat djur skall vid behov hållas skilt från andra djur i ett ändamålsenligt utrymme. Om sjukdomens eller skadans art så kräver, skall djuret avlivas eller slaktas.

Srf 587/2010

3 § 3 mom

För sjuka eller skadade får och getter ska finnas en avskild ändamålsenlig box eller något annat utrymme där djuret kan vårdas och varifrån det om möjligt har synkontakt med andra får och getter.

4 §

Golvytan i förvaringsutrymmen för får som hålls i grupp ska överensstämma med kraven i bilagan.

Om ett får hålls i en ensambox, ska boxen vara minst 1,4 kvadratmeter och till sin form

sådan att djuret obehindrat kan vända sig runt.

I ett förvaringsutrymme med golv med ströbädd ska en tacka jämte lamm förfoga över en golvyta på minst två kvadratmeter. Utfordringsutrymmen som är avsedda endast för lamm ska ha en yta på minst 0,2 kvadratmeter per lamm.

Bilaga

	Fårens genomsnittliga vikt/djur (kg)	Gov med ströyta (m ² /djur)	Gallergolv (m ² /djur)	Spaltgolv (m ² /djur)
Lamm	Alle 15	0,25	0,25	-
Lamm	30	0,50	0,50	-
Lamm	Yli 30	0,75	0,75	-
Får	55	1,0	0,8	0,8
Får	75	1,4	1,0	1,0
Dräktig tacka	55	1,3	1,1	1,1
Dräktig tacka	75	1,7	1,3	1,3

Kuva 14: Bilaga. Minimigolvyta per får i förvaringsutrymmet med undantag för foderhäckens yta när får hålls i grupp.

5 §

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Fåren ska förfoga över ett för dem lämpat ströbeklätt område där alla djur samtidigt kan ligga ned.

Spaltgolv, gallergolv eller andra perforerade golv ska vara sådana att fårens klövar inte fastnar eller skadas på något annat sätt. Spaltgolvets stavbredd ska vara minst 80 millimeter och spaltbredden får vara högst 25 millimeter. Lamningsboxar och förvaringsutrymmen för lamm får inte ha spaltgolv. Golvet i lamningsboxar och förvaringsutrymmen med fast golv för lamm ska vara försett med en riklig ströbädd.

6 § 2 mom

Ett förvaringsutrymme för får ska ha tillräck-

ligt många dricksplatser. För varje påbörjad grupp av 30 får ska det finnas minst en vattenbehållare eller dricksho. Vattenbehållarna, trågen och drickshoarna ska

vara placerade i förvaringsutrymmet så att de är inom räckhåll för alla får och inte orsakar dem någon fara. Om automatiska vattnings- och utfodringsystem används, ska fåren vänjas vid att använda dem.

12 § 3 mom

Ett lamm ska ges råmjölk eller någon ersättande produkt så snart som möjligt efter födseln. Lamm ska från en veckas ålder ha tillgång till gräs, hö eller något annat fiberhaltigt foder samt rent vatten.

15 § 1 mom

Får ska klippas minst en gång per år.

Srf 589/2010

3 § 3 mom

För sjuka eller skadade getter ska finnas en avskild ändamålsenlig box eller något annat utrymme där djuret kan vårdas och varifrån det om möjligt har synkontakt med andra getter.

4 §

Golvytan i förvaringsutrymmen för getter som hålls i grupp ska överensstämja med kraven i bilagan.

Om en fullvuxen get hålls i en ensambox, ska boxen vara minst 1,4 kvadratmeter och till sin form sådan att djuret obehindrat kan vända sig runt.

I ett förvaringsutrymme med golv med ströbädd ska en honget jämte killing förfoga över en golvyta på minst två kvadratmeter.

5 § 1 mom., 3 mom.

Golvet i djurstallet ska vara sådant att flytande sekret avlägsnas på ett ändamålsenligt sätt eller absorberas väl i ströet. Getterna ska förfoga över ett för dem lämpat ströbeklätt område där alla djur samtidigt kan ligga ned.

Lamningsboxar och förvaringsutrymmen för killingar får inte ha spaltgolv. Golvet i lamningsboxar och förvaringsutrymmen med fast golv för killingar ska vara försett med en riklig ströbädd.

11 § 4–5 mom.

Getternas vattningsanordningar och vattenbehållare ska hållas rena. Urin och avföring får inte kontaminera fodret eller dricksvattnet, och vattnet får inte heller frysa.

Hongetter som mjölkas ska ständigt ha tillgång till rent vatten.

3.4. Betesgång och rastning för får och getter

Författningsgrund: det finns ingen basnivå

Åtgärder som gäller gårdar med fjäderfä

4.1 Utfodring och skötsel av fjäderfä

Djurskyddslagen 247/1006 med ändringar

5 § 1 mom

Djur som tagits om hand får inte lämnas utan skötsel eller överges. Djuren skall få tillräckligt med lämplig föda, dryck och annan behövlig skötsel. Djur som insjuknat skall få ändamålsenlig vård. Djurens välbefinnande och miljö skall kontrolleras tillräckligt ofta.

Djurskyddsförordningen 396/1996 med änd-

ringar

9 § 1 mom

Ett djur i vård skall ges sådan föda och dryck av god kvalitet som är lämplig för djuret. Vid utfodringen skall djurets behov beaktas och det skall säkerställas att varje djur får tillräckligt med näring.

Srf 673/2010

5 § 3 mom

Ett förvaringsutrymme för hönor ska ha tillräckligt många dricksplatser. Vattenkoppar, vattentråg, vattennipplar och andra drickanordningar skaplaceas så att de är inom räckhåll för alla höns.

11 § 2 mom

Foderträget ska ha minst 12 centimeter tråkant per fullvuxen höna. Det ska i buren finnas ett lämpligt vattningssystem som är avpassat till hönsgruppens storlek. Om vattennipplar eller vattenkoppar används, ska minst två nipplar eller koppar vara inom räckhåll för varje höna.

12 § 2-3 mom

Vid utfodrings- och dricksplatser ska det finnas tillräckligt med utrymme så att det inte uppstår onödig konkurrens om dryck eller foder. Om fodertråg används, ska det finnas minst 10 centimeter per fullvuxet höns vid fodertrågets kant. Om runda fodertråg används, ska det finnas minst 4 centimeter tråkant per höna.

Om oavbrutna vattentråg används, ska det finnas minst 2,5 centimeter tråkant per höna. Om runda vattentråg används, ska det finnas minst 1 centimeter tråkant per höna. Om vattennipplar eller vattenkoppar an-

vänds, ska det finnas minst en vattennippel eller vattenkopp per varje påbörjad grupp på tio höns så att minst två vattennipplar eller två vattenkoppar är tillgängliga för varje höna.

Srf 375/2011

6 § 3 mom

Uppfödningsavdelningen för broilrar ska ha tillräckligt många dricksplatser, som ska placeras så att de är inom räckhåll för alla broilrar. Vattningssanordningarna ska vara sådana att vattenspill minimeras.

10 §

Foder som ges till broilrar ska vara näringsrikt och balanserat. I fråga om utfodringen av broilrar och näringens sammansättning ska särskild uppmärksamhet fästas vid förebyggandet av leddskador och skador på benstommen. Broilrar ska ha tillgång till en tillräcklig mängd foder antingen ständigt eller portionsvis. Det ska finnas

ständig tillgång till dricksvatten. Vid utfodringen ska plötsliga förändringar i fodrets sammansättning och mängd undvikas.

Fodret får tas bort från broilrarna tidigast 12 timmar före flockens beräknade slakttidpunkt

Anordningar och redskap avsedda för utfodring och vattning av broilrar ska hållas rena.

Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet.

Srf 677/2010

6 § 2-3 mom

Det ska finnas tillräckligt många utfodring-

stråg, utfodringsskålar och andra utfodringssanordningar, vilka ska placeras så att alla kalkoner i förvaringsutrymmet får tillräckligt med foder.

Förvaringsutrymmet för kalkoner ska ha tillräckligt många drickspatser. Vattenbehållare, vattentråg och andra vattningssanordningar ska placeras så att de är inom räckhåll för alla kalkoner i förvaringsutrymmet.

10 §

Kalkonerna ska ha tillgång till tillräckligt med foder av lämplig näringssammansättning och ständig tillgång till dricksvatten.

Höjden på utfodringssanordningarna ska justeras allteftersom kalkonerna växer så att alla kalkoner kan äta och dricka utan svårighet. Dricksvattenkonsumtionen och vid behov även foderkonsumtionen ska kunna följas. Vid utfodringssanordningar ska det finnas tillräckligt med utrymme så att det inte uppstår onödig konkurrens om vatten eller foder.

Anordningar och redskap avsedda för utfodring och vattning av kalkoner ska hållas rena. Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet. Vid utfodringen ska plötsliga förändringar i fodrets sammansättning och mängd undvikas.

4.2. Förbättrade av de förhållanden under vilka broilrar och kalkoner hålls

Djurskyddslagen 247/1006 med ändringar

41 a § 12 mom.

Vilken inverkan de förhållanden under vilka broilrar hålls och andra motsvarande faktorer har på broilrarnas välbefinnande bedöms utifrån dödligheten inom flocken och den be-

dömning av hudinflammation på trampdynorna som görs i samband med köttbesiktningen (faktorer som beskriver broilrars välbefinnande).

Srf 375/2011

15 § 2 mom

Förekomsten av hudinflammation på trampdynorna bedöms genom kontroll av den ena fotsulan hos minst hundra fåglar i en flock. Vid kontrollen poängsätts hudinflammationens svårighetsgrad på basis av hur djup skadan är. Poängen indelas i tre klasser 0, 1 och 2, Klass 0 motsvarar en frisk trampdyna, klass 1 lindrig, ytlig inflammation och klass 2 djup inflammation. Resultatet av bedömningen av hudinflammation på trampdynorna hos flocken fås med hjälp av formeln i punkt 4 i bilagan.

Bilaga

4) Resultatet av bedömningen av hudinflammation på trampdynorna J

$J=100 \times (n1 \times 0,5 + n2 \times 2) / n_{tot}$, där

n1 är antalet fötter i klass 1

n2 är antalet fötter i klass 2

n_{tot} är det totala antalet bedömda fötter

16 §

Besiktningsveterinären ska göra en anmälan enligt 41 a § 3 mom. i djurskyddslagen, om resultatet av en bedömning av hudinflammation på trampdynorna hos flocken överstiger 80 poäng eller om den kumulativa dagliga dödligheten inom flocken överstiger det procenttal som fås med hjälp av formeln i punkt 5 i bilagan.

19 § 1 mom., 3 mom.

Vid bedömningen av broilrars välbefinnande ska sådana av broilerägaren eller broilerhållaren oberoende eller exceptionella orsaker beaktas som har lett till att dödligheten bland broilrarna eller mängden hudinflammationer på trampdynorna har ökat under uppfödningstiden.

—

En av broilerägaren och broilerhållaren oberoende eller exceptionell orsak som påverkar mängden hudinflammationer på trampdynorna kan vara till exempel en oväntad funktionsstörning i vattningssystemen.

4.3. Förbättring av luftkvaliteten i värpstall

Djurskyddsförordningen 396/1996 med ändringar

2 § 1 mom

I ett förvaringsutrymme för djur skall tillräcklig ventilation ombesörjas så, att skadliga gaser, damm, drag eller oskäligen fukt inte äventyrar djurets hälsa eller välbefinnande. I förvaringsutrymmet får inte förekomma oavbrutet buller som stör djuret eller åsamkar det olägenhet.

4 § 1 mom

Ett förvaringsutrymme för djur skall hållas rent.

Srf 673/2010

4 § 1 mom

Djurstallet ska ha en sådan ventilation att luftens fuktighet, strömningshastighet, damnmängd och halt av skadliga gaser inte stiger till en nivå som är skadlig. Temperaturen ska

vara lämplig för de höns som hålls i djurstallet.

4.4. Stimulans

Srf 673/2010

11 § 3 mom (Inreda burar)

Hönsen ska ha tillgång till ett rede, strö som de kan picka och sprätta i samt lämpliga sittpinnar med en längd på minst 15 centimeter per höna. Sittpinnarna ska vara av lämpligt material och sådana att hönorna kan använda dem utan besvär.

12 § 4-6 mom (Golvhönsier)

Om oavbrutna vattentråg används, ska det finnas minst 2,5 centimeter tråkant per höna. Om runda vattentråg används, ska det finnas minst 1 centimeter tråkant per höna. Om vattennipplar eller vattenkoppar används, ska det finnas minst en vattennippel eller vattenkopp per varje påbörjad grupp på tio höns så att minst två vattennipplar eller två vattenkoppar är tillgängliga för varje höna.

Hönorna ska ha tillgång till strö som de kan picka och sprätta i.

Hönorna ska ha lämpliga platser där de kan värpa. Det ska finnas minst ett rede per varje påbörjad grupp på sju hönor. Om kollektivreden används, ska det finnas en yta på minst 1 kvadratmeter för varje påbörjad grupp på 120 höns.

13 § 1-2 mom (golvhönsier med minst 350 hönor)

När det finns minst 350 värphöns i ett golvhönseri ska det finnas en ströarea på minst 250 kvadratcentimeter per höna, och minst en tredjedel av golvarean ska vara täckt med

strö.

Sittpinnarna får inte vara placerade ovanför ströbädden, och det horisontella avståndet mellan pinnarna ska vara minst 30 centimeter och 20 centimeter mellan pinne och vägg.

Srf 375/2011

4 § 6 mom

Alla broilrar ska ständigt ha tillgång till strö som är lagom torrt och luckert på ytan.

10 § 4-5 mom.

Anordningar och redskap avsedda för utfodring och vattning av broilrar ska hållas rena.

Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet.

Srf 677/2010

4 § 1 mom

Förvaringsutrymmet ska ha sådan inredning och utrustning som är lämplig för kalkoner samt sådant material med hjälp av vilket kalkonerna får sina behov när det gäller arttypiskt beteende tillgodosedda, t.ex. att bada i sand eller strö, putsa fjädrarna eller annars sköta kroppen.

10 § 3 mom.

Anordningar och redskap avsedda för utfodring och vattning av kalkoner ska hållas rena.

Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet. Vid utfodringen ska plötsliga förändringar

Kalkoner får hållas endast i system med golvanläggning. Golvet i förvaringsutrymmet för kalkoner ska vara tillverkat av ett material

som är lämpligt för kalkoner samt sådant att det inte skadar kalkonerna eller äventyrar deras hälsa eller välbefinnande. Förvaringsutrymmet ska ha helt golv med undantag för det golv som finns i omedelbar närhet till vattningsanordningar och som kan vara försett med avlopp för

att avleda stänkvatten samt det galler som finns framför moderdjurens reden för att redena ska kunna hållas rena. På golvet i förvaringsutrymmet ska det finnas tillräckligt med lämpligt strö som ska hållas lagom torrt.

4.5. Plan, ramper och sittpinnar

Srf 673/2010

11 § 3 mom (Inreda burar)

Hönsen ska ha tillgång till ett rede, strö som de kan picka och sprätta i samt lämpliga sittpinnar med en längd på minst 15 centimeter per höna. Sittpinnarna ska vara av lämpligt material och sådana att hönorna kan använda dem utan besvär.

12 § 4-6 mom (Golvhönserier)

Om oavbrutna vattentråg används, ska det finnas minst 2,5 centimeter trågkant per höna. Om runda vattentråg används, ska det finnas minst 1 centimeter trågkant per höna. Om vattennipplar eller vattenkoppar används, ska det finnas minst en vattennippel eller vattenkopp per varje påbörjad grupp på tio höns så att minst två vattennipplar eller två vattenkoppar är tillgängliga för varje höna.

Hönorna ska ha tillgång till strö som de kan picka och sprätta i.

Hönorna ska ha lämpliga platser där de kan värpa. Det ska finnas minst ett rede per varje påbörjad grupp på sju hönor. Om kollektiv-

den används, ska det finnas en yta på minst 1 kvadratmeter för varje påbörjad grupp på 120 höns.

13 § 1-2 mom (golvhönserier med minst 350 hönor)

När det finns minst 350 värphöns i ett golvhönseri ska det finnas en ströarea på minst 250 kvadratcentimeter per höna, och minst en tredjedel av golvarean ska vara täckt med strö.

Sittpinnarna får inte vara placerade ovanför ströbädden, och det horisontella avståndet mellan pinnarna ska vara minst 30 centimeter och 20 centimeter mellan pinne och vägg.

Srf 375/2011

4 § 6 mom

Alla broilrar ska ständigt ha tillgång till strö som är lagom torrt och luckert på ytan.

10 § 4-5 mom.

Anordningar och redskap avsedda för utfodring och vattning av broilrar ska hållas rena.

Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet.

Srf 677/2010

4 § 1 mom

Förvaringsutrymmet ska ha sådan inredning och utrustning som är lämplig för kalkoner samt sådant material med hjälp av vilket kalkonerna får sina behov när det gäller arttypiskt beteende tillgodosedda, t.ex. att bada i sand eller strö, putsa fjädrarna eller annars sköta kroppen.

10 § 3 mom.

Anordningar och redskap avsedda för utfodring och vattning av kalkoner ska hållas rena.

Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet. Vid utfodringen ska plötsliga föränd-

ringar i fodrets sammansättning eller mängd undvikas.

Bilaga 3. Förteckning över författningar om ersättning för djurens välbefinnande

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97

Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG

Kommissionens delegerade förordning (EU)

nr 640/2014 komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor

Lag om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare 1360/2014

Lag om verkställighet av jordbruksstöd 192/2013 ändringar

Lag om ett system för identifiering av djur 238/2010

Djurskyddslagen 247/1006 med ändringar

Lag om djursjukdomar 441/2013

Lag om medicinsk behandling av djur 387/2014

Statsrådets förordning om stödområden för jordbruksstöd och de delområden av stödområdena som räknas som skärgård 5/2015 ändringar

Statsrådets förordning om krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt tvärvillkoren 4/2015 ändringar

Statsrådets förordning om föreskrivna verksamhetskrav enligt tvärvillkoren samt övervakningen av att verksamhetskraven och kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden följs 7/2015

Statsrådets förordning om djurenheter i vissa stöd till jordbruket 45/2015 ändringar

Statsrådets förordning om ingående av en förbindelse för ersättning för djurens välbefinnande 2018 XX/2019

Statsrådets förordning om ersättning för djurens välbefinnande 121/2015 ändringar

Statsrådets förordning om övervakning av djurbidrag som finansieras av Europeiska unionen 502/2015

Statsrådets förordning om förfarandet för överföring av ansökningar om jordbruksstöd XX/2019

Statsrådets förordning om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser för djur 1054/2014 ändringar

Statsrådets förordning om skydd av nötkreatur 592/2010

Statsrådets förordning om skydd av får 587/2010

Statsrådets förordning om skydd av getter 589/2010

Statsrådets förordning om skydd av svin 629/2012 ändringar

Statsrådets förordning om skydd av höns 673/2010 ändringar

Statsrådets förordning om skydd av broilrar 375/2011

Statsrådets förordning om skydd av kalkoner 677/2010

Djurskyddsförordningen 396/1996 ändringar

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ersättning för djurens välbefinnande 117/2015 ändringar

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om identifiering av nötkreatur 326/2015

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkning och registrering av får och getter 469/2005 ändringar

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om identifiering av fjäderfä och vissa andra fåglar 867/2010

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om försiktighetsåtgärder för förebyggande av överföringen av aviär influensa mellan vilda fåglar och fjäderfä 386/2006 ändringar

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om identifiering av svindjur 720/2012

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om försiktighetsåtgärder för förebyggande av spridning av afrikansk svinpest mellan frigående vildsvin och husdjur 401/2017

Landsbygdsverkets föreskrift om ansökan om ersättning och förbindelsen för djurens välbefinnande förbindelseåret 2019 XX/2019